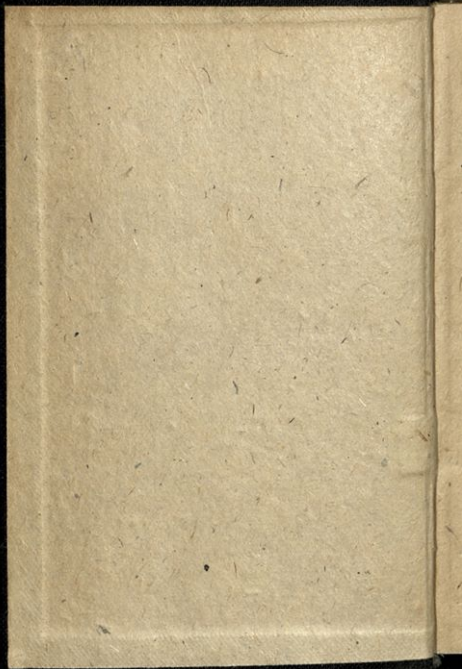

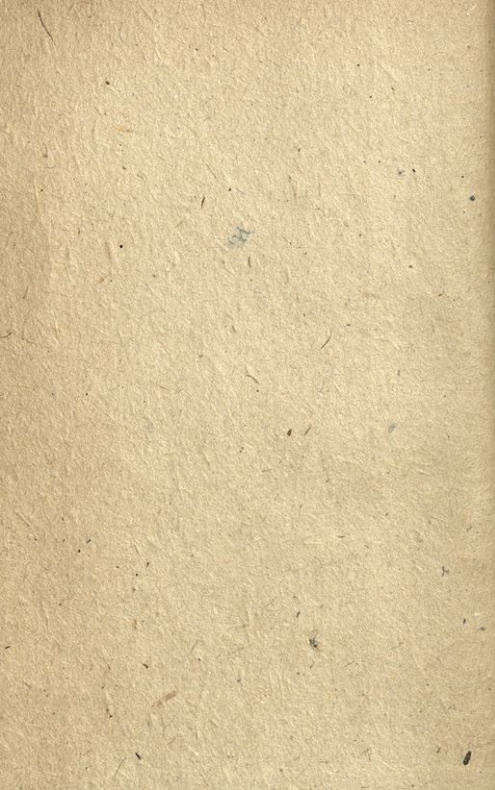
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110450,

462
(Gabriele Cseh)

2168

Jabni pauer Hofsta...

MARIJA VARHINJA NEDOLŽNOSTI

MOLITVENA KNJIGA ZA MLADINO.

.....
SPISAL
KAROL ČIGON,
duhovnik goriške nadškofije.

.....
Z dovoljenjem knezonadškofij.
ordinarjata.

— Vimperk, Beč i Novi Jork. —

Katoliška založba,
J. STEINBRENER,
Lastnik: Ivan i Rupert Steinbrener,
založnika sv. apost. sedeža,
c. kr. dvorna knjigotiskarja.

110450

110450

Imprimatur.

24/11 1898.

✠ Jak. Missia,
nadškof.

M 595/1952

Sv. Oče,
papež Leon XIII.
so ustanovitelju
zaloge:

J. Steinbrener
v Wimperk-u

Ivanu Steinbre-
ner, v priznanje
njegovih zaslug

v tiskanju dobrih katoliških knjig
in spisov podelili naslov:

„vitez reda sv. Sil-
vestra“.

Njih svetost, sedajni
sv. oče Pij X.,
so 25. svečana 1911 v priznanje
zaslug gg.

Janezu i Rupertu Steinbrener,
založnikoma katoliških knjig bla-
gohotno podelili naslov:

Založnika svete stolice.

Obenem so jima dovolili pravico,
se posluževati v založništvu grba
Njih svetosti.

*„Še nikoli ni bilo slišati, da bi
bil tisti zapuščen, ki se je k
Devici Mariji obrnil.“*

Otrok moj! da ne boš zapuščen in te
bo varovala Devica Marija, ljubi jo in
priporočuj se ji vsaki čas, zlasti zjutraj,
opoldne in zvečer; priporočuj se ji, ko
greš na pot ali na delo. K nji zatekaj se
v vsaki nevarnosti.

Klič Marijo, kedar te bo motil slab
človek; klič Marijo, kedar te bo vabila
slaba tovaršija; klič Marijo, kedar te bo
slepil peklenški duh.

*Bog vse vidi, Bog vse vé,
Greha se delati ne smé:*

Da te bo Marija varovala, glej in skrbi,
da boš dober, pobožen, sramožljiv in
ubogljiv.

Dobrega fantiča, dobro deklico, vse ljubi in rado ima: oče, mati, ljudje, slasti pa Bog in Marija Devica. Obnašaj se to-raj tako, da boš dopadel Bogu in Mariji in vsim ljudem. Čisto naj bo tvoje sree, čisto telo. Le v čistem sreču prebiva Jezus, le čisto sree in telo ljubi devica vseh de-vice Marija.

Kaj pomaga vsa lepota

Ako srce lepo ni?

Vsa nečimernost je zmota

Ki nedolžnost oslepí.

Slušaj! Bil je bogoljuben pastir. Rekli so mu Paškal Baylon. Pasel je ovčiče. Té svoje ovčice zaganjal je posebno rad v blizo kapelice, v katerej je bila podoba prečiste Device Marije. Tam je molil, pêl in se priporočal Mariji, da bi ga varo-ovala zlega na duši in na telesu. Okrog tiste kapelice pa je bila zelo slaba paša, in ovčice so kmalu posmukale še to, kar je tam zraslo. Zato ga upraša necega dne gospodar, zakaj da vedno le v tisti kraj čedo zaganja. Fantič pa lepo in priprosto odgovori:

„V bližini Marije Device ovce ne trpijo nobenega pomanjkanja, ker ona je dobra pastarica, ki odvrne vsako pomanjkanje.“

In tako je tudi bilo. Bog je obilno poplačal otrokovo zaupanje in ljubezen do Marije. Njegove ovčice so bile lepše in bolj rejene ko vse druge.

Otrok moj predragi! kakor je varovala Marija ovčice lakote in trpljenja, tako bo tudi tebe varovala vsake slabosti: varovala ti bo pamet, nedolžnost, dušo in telo.

Da te bo pa Marija varovala, otrok moj!

1. „Ljubi Boga iz celega svojega srca!“

Ne opuščaj nikoli juterne, opoldanske in večerne molitve. Brez molitve je vse zastoj. Če boš ti Boga ljubil, ljubil te bo tudi Bog in poplačal ti bo to ljubezen že na tem svetu, še bolj pa na unem. Spolnuj natanko njegove zapovedi. Zapomni si te besede:

*Z Bogom začni vsako delo,
Da bo dober tek imelo.*

*Kdor rad moli, pridno dela,
Sreča bode mu cvetela.*

2. „Boj se Boga!“

Začetek modrosti je strah božji. Ničesa se toliko ne boj, kakor Boga žaliti. Bogu ni nič skritega. Dobro poplača, pa tudi hudobiji ne prizanese.

3. „Ljubi Devico Marijo!“

Zdihni večkrat:

„O Marija, čista Devica, bodi moja pomočnica! O najčistejše Srcé Marije Device! Tebi darujem svoje srce. Ohrani je čisto in nedolžno. O Marija, bodi moja in jaz bom tvoj.“

4. „Bodi sramožljiv.“

*Obličje se mi rudeči,
Toplota lice žge,
Se vzdignuti bojim oči
Trepečem..... kaj mi je?*

*Al' mar v nevarnosti živim
Grešit' zoper Boga,
In vest svarí, da naj skerbim,
Da ne razžalim ga!*

*Poslušat' moram letá glas,
Paslan mi v prid je moj;
Ak zamudim svarjenja čas,
Kaj enkrat bo z menoj!?*

*O zaljšaj lice lepi cvet,
O cvet nedolžnosti!
Nikdar naj te hudobni svet
Z srcá ne pokosi.*

Bodi sramožljiv otrok moj! Bog ti je dal sramožljivost v zagrinjalo nedolžnosti.

Če hočeš da te bo Marija varovala, ne misli, ne glej, ne govori, ne stori nikoli kaj tacega, kar ni prav, kar je nesposobnega ali grdega. Bodi sramožljiv to-raj zjutraj ko ustajaš, zvečer po greš k počitku; sramožljiv doma in na paši; v družbi in v samoti. Sv. Alojz se vse žive dni ni pregrešil zoper ljubo nedolžnost

in čistost in to niti z mislijo, niti z besedo, še manj z dejanjem. Čist je bil ko angelj. Zato ima na podobi lepo belo liliho. To hoče tudi od tebe neskončno sveti Bog in Devica Marija.

*Mladine najlepša lepota je ta:
Nedolžnost, ponižnost, dobrota srca.*

*Lepo lice kmalu zgine
Lepa duša pa ne mine.*

Glej otrok! da kaj nespodobnega ne storiš sam z sabo na paši, v postelji, v kakem skrivnem kotu, pri živini ali pa z drugimi otroci! Bog te vari in Marija! Kar je grdega, kar je nečistega, pravi sv. ap. Pavel se med kristjani še imenovati ne sme. Če se pa to še imenovati ne sme, toliko manj pa nespodobno se obnašati, govoriti, pèti ali storiti.

5. „Beži pred slabo tovarišijo!“

*Kakor slana rožno cvetje umori
Tako slaba tovarišija nedolžnost za-
duši.*

Otrok moj! slabe tovarišije boj se bolj ko strupene kače. Kača umori, pikne telo, slaba tovarišija pa tudi dušo. V tako ne hodi! Ogibaj se je! Beži, teci proč!

Tovarišev umazanih besed in deklic nespodobnega govorjenja, ogibaj se! Z takimi ne hodi ne v cerkev, ne v šolo, ne na pašo, ne na delo. Kedor za smolo prime, se s smolo umaže.

Slaba tovarišija, pregrešna priložnost naredi človeka tatú, krivičnega pa tudi nesramnega.

Kdor nevarnost ljubi, se pogubi. V japade, kedor okoli jame hodi.

Kaj pravi sv. Duh? poslušaj!

„Moj sin! moja hči! ako te grešniki vabijo, ne hodi za njimi. Ako pravijo: pojdi z mano! Moj sin! moja hči! ne hodi za njimi, zakaj njih noge v hudo (v greh) tečejo.“
Preg. 10—17.

6. „Tuje blago pusti!“

*Narsrečnejše ljudi
Poštenje naredi!*

Otrok moj! tuje blago pusti! Kar ni tvoje, ni tvoje. Bog te varuj krasti. Tatinske ljudi bo Bog zavrgel, in take Marija ne varuje. Pošten, pravičen otrok, poštena, pravična in vestna deklica gre lahko po vsem svetu, tatinskemu otroku pa povsod le vrata kažejo.

*Pobožno srcé, pridne roké,
Več velja ko zlate goré.*

Zapomni si, kar uči Jezus:

„Človek ne pojde poprej iz ječe,
„dokler ne povrne do zadnjega
„vinarja.“

„Brezpovračila, ni odpustila“ piše
sv. Avguštin.

„Tatovi ne bodo posedli nebeškega kraljestva.“

Sv. Alojzi je v otročjih letah le samo peščico smodnika vzel, in kesal se je tega

in pokoril celo življenje. Ko je šel v prvo k spovedi, je od žalosti nad tem grehom padel v omedlevico. Tako ga je to peklo. Otrok! daj vsakemu svoje, tuje blago pa pusti v miru!

7. „Ne oblači se nečimerno!“

Otrok moj! deklica moja! Nespodobna, nečimerna obleka in noša napeljuje v nečistost, bereš v katekizmu, ne?

„Oblačilo na životi, smeh na zobeh in hoja človekova kaže, kaj da si.“ Sirat. 19, 17.

Bahanje v obleki. prevzetnost in novotarija ne dopade Mariji Devici, ki je bila zgolj ponižnost. Čisto telo je tempelj sv. Duha. Ne oblači se toraj nečimerno, ne glej na mode in kozlarije ki oči nase vlečejo in nedolžnost moré.

*Tvoje čisto naj telo
Tempelj sv. Duha bo!*

8. „Da boš D. Mariji dopadel, bodi pogostoma k sv. obhajilu!“

Tam prejmeš kruh angeljski, kruh deviški, kruh, ki redi dušo in je varje vse

slabosti. O le pridno toraj, le pogostoma prijemaj sv. obhajilo in blagor tebi že na tem svetu. Če boš, otrok moj! rad hodil k angeljski mizi okusil boš nebeško veselje že na tem svetu in prideš v nebesa.

*Časti Jezusa vse žive dni!
Pa boš srečen tu in v večnosti.*

„Kedor jê moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem, in jaz ga bom obudil poslednji dan,“ tako govori sam Jezus Kristus.

Veselo toraj hodi k sv. obhajilu, otrok moj! Odprta je pot, zdaj imaš čas, po smrti tega več ne bo. Pride čas ko časa več ne bo. Kar zamudiš, bo zamujeno za vselej, kar storiš, storjeno bo za vselej.

Poslusaj k sklepu zgled

kako Marija ljubi in varje nedolžno deklico.

Sv. Alfonz Ligvorjan nam pripoveduje prav ginljivo prigodbo o neki mladi deklici, ki je Marijo Devico posebno goreče ljubila. Pasla je krave in ovčice. Narveče njeno veselje je moliti in prepevati na paši pred podobo Matere Božje.

Toda ta podoba bila je prav revna in uboga. Ko deklica opazuje, da je Marijina podoba brez vsega lepotečja, sklence jo olepšati, pa ne z zlatom in srebrom, ampak z revnimi cveticami. Naterže toraj na polju šopec cvetic, té splete v venec in dene na glavo Marijni podobi, rekoč:

„O ljuba Mati moja! zlato in z dragimi kamni ozaljšano krono bi ti rada na glavo djala; ker sem pa uboga, sprejmi ta venec, ki ti ga dam iz ljubezni do tebe.“

Položi ga Mariji na glavo. Tako si je ta uboga devica prizadevala počastiti Devico vseh devic.

Poglej otrok moj! kako je pa Marija ljubezen temu dobremu otroku povrnila? Pastirica ludo zboli. Ležala je v revni bajti pri veliki cesti. Domači so imeli veliko dela na polju, torej so ubozega otroka samega doma pusuli. Ali deklici se približuje smrt; neizrečeno rada bi prijela sv. zakramente, pa nima kogar bi po duhovnika poslala.

Zdaj se obrne prav srčno k Mariji, katere varstvu se je celo življenje, vsak dan

priporočevala. In glej! njena prošnja je uslišana. — Dva misijonarja gresta ravno po tisti cesti. Vsa trudna podasta se v revno bajtico, da bi se opočila. Ali v ravno isti ležala je umirajoča deklica! O kako se deklica razveseli, ko duhovnike zagleda!

„Vas pozdravljam poslanca božja, jima reče, moja dobra Mati vaji je k meni poslala. Prosim vas, pojdita in prinesita mi Jezusa za popotovanje v srečno večnost!“

Z veseljem sta pobožna služabnika božja spolnila voljo dobre deklice. Eden jo spove, drugi pa v bližnjo cerkev hiti in ji sv. popotnico prinese. Po sv. obhajilu se umirajoča prijazno posmehlja in mirno v Gospodu zaspi s temi besedami: **„O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!“**

Zdihni toraj večkrat in pogostoma:

„O Marija varhinja nedolžnosti, varuj me, varuj zlasti mojo nedolžnost!“

Tolažnica žalostnih, za nas Boga
prosi.

Marija varhinja nedolžnosti.

Otrck moj!

Bog je prvi, dáj mu toraj čast in hvalo
hitro ko ustaneš, ter reci:

Ustanem v imenu križanega
Jezusa, ki me je s svojo drago
krvjo odrešil. Oče nebeški, lepo
te zahvalim, da si me to noč
obvaroval, prosim Te ohrani
me tudi današnji dan pred vsem
hudim na duši in na telesu. Vse
moje dejanje naj bo danes k
tvoji časti.

O Marija, bodi moja mati in prosi za me. Preljubi angel, varuh moj, meni danes na strani stoj, varuj me, prosim te, v sveti raj pripelji me!

Jezus, Jožef, Marija, Vam darujem svojo dušo in svoje srce;

Jezus, Jožef, Marija, stojte mi na strani, zdaj in na mojo zadnjo uro;

Jezus, Jožef, Marija, z Vami v miru naj živi in naj se loči moja duša! Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Vera...

Imej čez dan pred očmi Boga, ki vse vidi, vse vé, vse sliši; ne zabi na Marijo Devico, angelja varuha in tvojega patrona; slušaj predpostavljene in pridno delaj!

V vsaki nejevolji pri delu, žalosti ali nadlogi zdihni:

Vse k časti božji! Naj se zgodi božja volja! Ime božje bodi češčeno in hvaljeno na večne čase!

V vsaki skušnjavi, ki te bo čez dan napala, reči:

O Gospa moja!

O mati moja!

Spomni se, da sem tvoj! Varuj me, brani me, kakor svojo lasto in posestvo!

Otrok moj!

Z Bogom ustani, z Bogom delaj, z Bogom končaj!

Serce Jezusovo, ti ljubezni plameneče,
Daj nam srečno te ljubiti in vedno bolj goreče!

VEČERNA MOLITEV.

Zahvalim Te, Oče nebeški, za vse dobrote, ki si mi jih danes dal in me hudega obvaroval. Prosim Te, odpusti mi vse grehe, s katerimi sem Te danes razžalil. V Tvoje roke zročim svojo dušo in svoje telo.

O Marija, bodi moja mati in ti moj patron sveti... prosi za me. Tvoj sveti angel varuh naj me varuje, da mi sovražnik kaj mogel ne bo. Tebi o Jezus, živim; Tebi o Jezus, umerjem; Tvoj sem živ in mrtev.

Vsem vernim dušam, o Bog, večni pokoj daj, večna luč jim sveti naj, naj počivajo v miru. Amen. Oče naš... Češčena Marija... Vera...

Jezus, Jožef, Marija bodi moja tovarišija!

„Moj Jezus usmiljenje!“

Amen.

Zlati nauki za dušo in za telo.

Otrok moj! nauči se jih na pamet!

1. Začetek modrosti je strah Božji.

2. Sprejemaj nauke v mladosti, in našel boš blagor v starosti!

3. Otroci, poslušajte očeta in mater! Očetov blagoslov otrokom hiše zida, materna kletev pa jim je do tal podira.

4. Ne zaničuj človeka v njegovi starosti! in ne zametuj govorjenja njegova.

5. Zvest prijatelj je več vreden, ko zlato in srebro.

6. Gerd madež je laž na človeku; zoper resnico nikdar ne govori!

7. Človek, ki veliko laže, se priseguje in roti, je polen krivice, in šiba božja ne pojde od njegove hiše.

8. Beži pred grehom, kakor pred kačo!

9. Kdor nevarnost ljubi, v nevarnosti pogine.

10. Ne govori, kar ni prav; več jih jezik pogubi, kakor meč pomori.

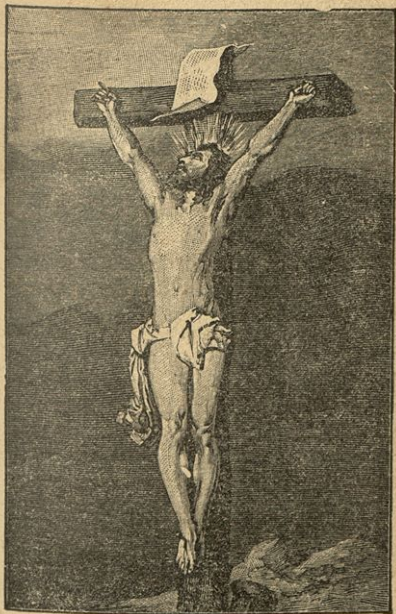
11. Pri vseh delah poslušaj kaj ti pravi vest, potem boš živel po božjih zapovedih.

12. Dušo imaš le eno, če to zgubiš, druge več ne dobiš.

13. Sodba te čaka le ena, ali srečna ali nesrečna.

14. Večnost zadene te le ena; ali v nebesih ali pa v peklu.

O presladki Jezus! ne bodi mi sodnik, temuč
odrešenik. (Odpustek 5^a dni).

SV. MAŠA.

Otrok moj! Ne bodi brez sv. maše nobeno nedeljo in noben praznik! To si dolžan pod smrtnim grehom. Daj ti Bogu, kar tiče Bogu, in Bog ti bo dal, kar tiče tebi! Ne bodi nemaren, ne bodi len, če ne, gorje tebi!

Slušaj! V neki vasi živel je mož — rekli so mu Marko — ki je bil za sv. mašo in sploh za cerkev jako nemaren. Malo kedaj je šel k sv. maši in še tistikrat le do vrat. — Necega

dnè priropotà pred gospoda duhovnika hiše voz. — Kaj je? Kdo je? uprašajo duhovnik. „Naj gredo hitro Markota spraviti z Bogom! Močno je slab!“

Takoj se odpravim na pot, tako piše tisti duhovnik. Voznik dobro poganja konja. Med potjo si mislim: „Marko je vedno prepozno k Jezusu (k sv. maši) prihajal, kaj ko bi pa zdaj Odrešenik k njemu prepozno prišel.“

In res! Na pol poti pride nam naglo mož nasproti, da naj se vrnemo z Narsvetejšim, Marko je že umerl! — Tako je: kakor mi proti Bogu, tako bo Bog proti nam.

Otrok moj! ko v cerkev prideš, spomni se, da si prišel v hišo božjo, obnašaj se toraj v njej **pazljivo, spodobno in pobožno!** Poklekni na tvoje mesto, odpri knjižico in reci:

Na kolenah klečè, pozdravljam Te, večni Bog, nebeški Oče, ki si me ustvaril; pozdravljam in počastim Te, ljubi Jezus, ki si me s svojim trpljenjem in smertjo odrešil; pozdravljam in počastim, Te sv. Duh, ki si me posvetil. Hvala in čast bodi Bogu Očetu, Sinu in sv. Duhu! Svet, svet, svet si Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja so polna Tvojega veličastva! Hozana na višavah!

„Bodi pozdravljen in počeščen Gospod Jezus Kristus v zakramentu sv. rešnjega Telesa tukaj pričujoč!“

„Našu ljuba Gospá presvetega Srcú, prosi za nas! 100 dni odp.

„Presveto Srcé Jezusovo, usmili se nas! 100 dni odp.

„Sladko Srcé Marijno, bodi moje rešenje! 100 dni odp.

ZAČETET SV. MAŠE.

Mašnik gre k altarju, Jezus gre na oljsko goro. Mašnik pripognjen moli očitno spoved, Jezus pripognjen na zemljo pôti krvavi pôti.

Pred tabo na kolenah, o Gospod, spoznam, da sem silno veliko grešil. Spovem se zato Bogu vsegamogočnemu, Mariji vselej Devici, sv. Mihaelu arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, svetima aposteljnomu Petru

in Pavlu, vsem svetnikom in tebi oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in z djanjem. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim sveto Marijo vselej Devico, sv. Mihaela arhangelja, svetega Janeza Kerstnika, sv. aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe duhovni oče, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Oh usmili se nas! usmili se nas, vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas!

„GLORIA.“

Mašnik moli ali poje Glorijo, angelji peli so Glorijo nad betlehemsko štalico.

Čast in hvalo so veselo prepevali Jezusu angelji, ko je bil rojen. „Čast in slava Bogu na višavah,“ prepevali so za angelji Jezusu najprej pobožni pastirji. Slavo čast in hvalo prepevati hočemo Bogu tudi mi.

Ja, čast in hvala bodi Tebi, ljubi Jezus, ki si rojen v štalici, v jaselce bil položen! Čast in hvala Tebi, večni kralj, ki za nas revne sirote hodil od kraja do kraja in nas učil večni tvoj nauk! Čast in hvala bodi Tebi, jagnje Božje, ki si o-

dvzelo grehe celega svetá! Čast in hvala Tebi, resnični in pravi Bog, ki kraljuješ čez vse v nebesih in na zemlji!

Čast in hvala bodi Tebi, ljubi Jezus, ki si svet tako ljubil, da si zanj prelil svojo drago kri! Časté naj Te zato angelji in svetniki; časti naj Te nebo in zemlja! Oh! pomagaj mi in daj mi to veselje, da združen z nebeškimi prebivalci, Te tudi jaz častim zdaj in vselej in si tako zaslužim in pridobim tisti mir in tisto veselje, katero so angelji ob Tvojem rojstvu ozna-
novali ljudem, ki so svete volje, ki Boga ljubijo, njega časté in molijo.

„Slava, slava torej in čast Bogu v nebesih in mir ljudem na zemlji!“ Amen.

ZBIRNE MOLITVE.

Molimo! Vsi smo bratje in sestre med seboj! Vsi smo tvoji otroci, Oče nebeški! Ozri se zato milostljivo na nas! Ti poznaš naše potrebe; pomagaj nam! Nehvaležni smo sicer grešniki; prizanesi nam! Počasni in terdovratni smo za božjo službo; razsvitli nas! Radi zabimo na to, kar ti vsak dan obljubujemo; oh potrdi nas! Jeza, nejevolja in prepir gospoduje včasih med nami; zjedini in spravi

nas! Reva in pomanjkanje nas večkrat obiskuje; potolaži nas! Lakota trka zdaj na ene zdaj na druga vrata; o Gospod, daj nam vsakdajni kruh! Suša, nevihta nam žuga in nas tepe: usmili se nas! Bolezen nas tlači in mori; ozdravljaj nas! Kuga, lakota in vojska se nam bliža; o Bog, reši nas! usmili se nas! pomagaj nam!

To te prosimo z pomočjo in priprošnjo ljube Device Marije in vseh svetnikov, zlasti pa po Tvojem preljubeznjivem Sinu Jezusu Kristusu, ki je sam rekel: „Pròsite in sem vam dá, trkajte in se vam odpré, ješčite in najdete.“ Amen.

EVANGELIJ.

Mašnik bere evangelij; Jezus oznanuje
svoj nebeški nauk.

Vse na svetu mine, vse hiti
naprej, vse gre v večnost. En
konec čaka tudi mene in sicer
srečen ali nesrečen, v nebesih
ali v peklu. Kako pa si zago-
tovim srečen konec, kako pri-
dem k Bogu in v nebesa, to u-
čiš me Ti, preljubeznjivi Jezus.
**„Jaz sem pot, resnica in
življenje“**, tako si sam ti re-
kel.

O ljubi Jezus! ki si iz nebes
na zemljo prišel, da bi nas učil
pravo pot, resnico in sveto živ-
ljenje: dodeli mi to milost, da

bom rad in z veseljem, zdaj in ves čas mojega življenja veroval in spolnaval to, kar si nas ti učil in kar nas sv. Cerkev v tvojem imenu uči. Daj mi, da bom po tvojih naukih živel in kar verjem tudi v djanju spolnaval, tvoje zapovedi zvesto držal in le za tabo hodil, ki kažeš edino pravo pot. Dobro vem in poznam, da vsa vera brez del mi nič ne pomaga. Dobro vem, kaj si ti, dobri Jezus, odgovoril mladenču, ki te je prášal: „**Kaj naj storim, da dosežem večno življenje?**“ ti si mu odgovoril: „**Mladeneč moj! hočeš iti v življenje, hočeš biti zveličan, hočeš**

pritti v nebesa, spolnuj zapovedi!“

In o drugi priliki rekel si Judom: „Pride ura, ko bodo vsi, ki spijo po grobeh slišali glas Sinu božjega. In tedaj pojdejo, ki so dobro delali v vstajenje življenja, ki so slabo delali, v vstajenje pogubljenja.“

„Nebo in zemlja bodo prešle, moje besede pa ne bodo prešle.“

DAROVANJE: Vera ali Cređo.

Mašnik moli Vero; Jezusa vlačijo od Poncija in Herodeža do Pilateža.

(Ta se ne moli vsaki dan; glej mašnika!)

Verjem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega,

stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu božjega edinorojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj, ki je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, kateri je zavoljo nas človek postal, trpel in na križi umerl, v grob položen; doli je šel pred pekel, tretji dan od smerti ustal.

Šel je v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega. Od ondod bo prišel soditi žive in mrtve. Verjem v sv. Duha oživljavca. Verjem eno, sveto, katoliško, apostoljsko Cerkev, občestvo svetnikov.

Odpuščenje grehov in večno življenje. Amen.

Mašnik daruje kruh in vino; Jezus k stebru privezan daruje nebeškemu Očetu svoje sveto telo in presveto kri.

Neskončno sveti Oče, vse-mogočni večni Bog! čeravno sem le prah in pepel, poln slabosti in rev, darujem ti vendar tudi jaz z tvojim mašnikom to sveto in čisto daritev v tisti namen, v kateri ti jo je daroval sam Jezus Kristus, in se ti daruje vsak dan, po vsem svetu, od solnčnega izhoda do zahoda.

Darujem ti jo v spoznanje tvojega najvišjega veličastva in gospodstva čez vse v nebesih in na zemlji; darujem ti jo

v spravo in odpuščenje mojih grehov; darujem ti jo v zahvalo za vse meni podeljene dobrote. Darujem ti jo dalje za sv. kat. Cerkev, za njenega poglavarja sv. očeta papeža, za vse škofe in predpostavljene, za vse duhovne in učenike, za spreobrnjenje grešnikov, odpadnikov in nevernikov. Darujem ti to presveto daritev slednjič pa tudi za moje starše, za očeta in mater, za brate in sestre, sorodnike in dobrotnike, prijatelje in tovarše, kakor trdi za verne duše v vicah.

Sprejmi, sprejmi to daritev, o Gospod, z dopadjenjem; sprejmi jo v tvojo čast, v proslavo

tvojega sv. imena in nam v pomoč.

PREDGLASJE IN SANKTUS.

Jezus se bliža...; še nekaj minut bo prešlo in Jezus, kralj vseh kraljev, Gospod nebes in zemlje bo med nami! O srečna, presrečna hiša božja, ki sprejela boš večnega Boga!!

O nebeški Oče! K tebi tedaj povzdignem zdaj svoje serce in zapeti ti hočem dolžno čast in hvalo. Glej, o Oče! po Jezusu Kristusu hvalijo in časté tvoje veličastvo angelji, je molijo arhangeli, častijo z serafini in kerubini vse nebeške moči ter ne jenjajo prepevati. O dovoli, da se njim pridružim, svoj glas

ž njimi sklenem in ti ponižno
zapojem, rekoč:

*Svet, svet, svet si Gospod Bog Sa-
baot! Nebo in zemlja so polne troje-
ga veličastva. Hozana na višavah!
Češčen bodi, ki pride v Gospodovem
imenu! Hozana na višavah!*

V nebo povzdignimo veseli
Častite pesmi glasni šum,
Da bomo združeni zapeli
S prepevanjem nebeških trum:
Svet, svet, svet Bog, izvir svetosti!
Nebo in zemlja te časti,
Hozana teb' na visokosti!
Daje ti hvalo, kar živi.

O Oče nebeški! združen s
prošnjo preblažene Device Ma-
rije in s prošnjo svetih apostelj-
nov, mučencev, spoznovalcev,
devic in svet drugih svetnikov,
te prosim:

1. Razsvetluj, vladaj in podpiraj tvojo sv. Cerkev, našega sv. Očeta papeža vse škofe in dušne pastirje, da sebi zročene ovčice pripeljejo med tvoje izvoljene.
2. Ohrani in vari vse kristjanske kralje in oblastnike.
3. Spreobrne vse grešno zmote, da duše ne zgube.
4. Dodeli mojim staršem, bratom in sestram, sorodnikom in prijateljem tvoj sv. blagoslov.
5. Razsvetli vse nevernike, krivoverce in jude, ki tavajo po temni poti proti pogubljenju. Jezus je tudi za nje umerl. Pripelji jih k spoz-

nanju resnice, da tudi oni
časté in hvalijo tvoje sv. ime.
Amen.

POVZDIGOVANJE.

Jezus je na altarju; mašnik povzdigne sv.
R. Telo; Jezusa povzdignejo na križ per-
bitega.

Prikloni se, trkaj se na prsa in zeci pri
povzdigovanju kruha:

*Češčen in hvaljen bodi, o Gospod
Jezus Kristus! Češčen in pozdrav-
ljen bodi preljubeznjivi moj Zveličar
in Odrešenik v podobi belega kruha!*

Pri povzdigovanju keliha pa zdihni:

*O bodi češčena, presveta rešna kri
Jezusova, ki si za me bila prelita!
O večni Oče! darujem ti predrago
kri Jezusa v odpuščenje mojih grehov
in za potrebe tvoje sv. Cerkve.*

PO POVZDIGOVANJU.

Mašnik tiho dalje moli; Jezus umira na križu.

Veseli se otrok! Jezus je blizo, Jezus je v cerkvi! Pozdravi ga, daj mu čast in hvalo ter reci mu:

O moj Jezus, moj presladki Jezus, glej! v prahu klečijoč te ponižno molim in častim kot svojega pravega, živega Boga!

O večni, o neskončno dobrotljivi Bog! Poglej z milostljivim in prijaznim obličjem na to sv. daritev in sprejmi jo ravno tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar pravičnega Abeljna, dar očaka Abrahama in višega duhovca Melkizedeka. Če si spre-

jel darove očakov, toliko bolj, upamo, sprejel boš naš dar nar-svetejši, to je lastnega Sina, ki je samega sebe tebi daroval na križu za grehe celega sveta! Po tej narsvetejši daritvi razlij na nas svojo milost, usmili se nas, da ne bo tvoje trpljenje in tvoja smert nad nami zgubljena, in da tvoja sv. rešnja kri ne bo zastonj za nas prelita.

O dobrotljivi nebeški Oče! spomni in usmili se pa tudi vseh ubogih duš, ki so se že ločile od tega sveta, posebno prosim te za té in té....., da bodo tudi one deležne te presvete daritve. Oh kako oné trpé v vi-
cah! Kaj vboge reve vsega

prestajati morajo! Oče nebeški!
zljajšaj in skrajšaj jim bolečine!

OČE NAŠ.

Mašnik moli oče naš; Jezus priporoči
Marijo Janezu.

Moli ga tudi ti in pristavi:

Hvala in čast Tebi, večni Oče,
da si me sprejel za svojega otroka! Kot svojemu otroku pripravil si mi v nebesih srečno prebivališče, namenil si me za nebeško kraljestvo. Ali težavna, revna, nevarnosti polna je pot, po kateri mi je hoditi na tem svetu. Da pa ne zajdem, da se ne zgubim, temuč svoj namen, srečno nebeško kraljestvo dosežem, spremljaj me

ti, o Gospod, na tej poti, dáj mi, kar potrebujem za dušo in za telo, odpusti mi vse slabosti in grehe ter reši me vsega hudega: preteklega, sedajnega in prihodnjega. Amen.

Mašnik prelomi sv. hostijo; Jezus umerje na križi. Trkaj se na prsa in reci trikrat:

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam sv. mir!

OBHAJILLO.

Mašnik zavživa sv. R. Telo; Jezusa
v grob položé.

O premili moj Jezus! ki nas
tako ljubeznjivo k sebi kličeš
in vabiš: „Pridite k meni vsi,
ki ste trudni in obteženi, in jaz
vas okrepčam?“

Glej! s ponižnim in zgreva-
nim sercom tù klečé želim pre-
jeti tvoje sv. Telo, angesko hra-
no. Ali za danes — o Jezus!
jaz nisem pripravljen, slabosti
mi ne dopustijo bližati se k tvo-
ji sv. mizi. Jaz danes te svete
večerje nisem vreden.

Toda ljubi Jezus! pridi, pri-
di pa le vendar k meni, pridi v
moje sercé in okrepčaj, oživi je

s svojo milostjo. Za danes družega ne morem, ko da rečem in od daleč zdihujem k tebi:

„O Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod streho mojega sercá, ampak reci le eno besedo, in ozdravljena bo moja duša!“ Amen. (trikrat).

KONEC MAŠE.

Hvala Ti o Jezus večna! Naj Te hvalijo in časté z mano vse nebeške trume; naj Te hvalijo nebo in zemlja! Daritev je končana. S prejmi jo, o presveta Trojica in dodeli nam po nji vse, kar potrebujemo za ta svet in za uni.

O ljubi Jezus! lepo te za-

hvalim za to nezrečeno milost, da sem bil deležen te sv. daritve. Usliši moje prošnje in molitve, potrdi me v tvoji sv. službi, da spolnovaje tvoje zapovedi in tvoje sv. voljo, z nedolžnim in čistim sercom tebi čedalje bolj dopadam. Hvala ti večna! Ker se ti pa jaz zadosti zahvaliti ne morem, prosim vse svetnike in svetnice božje, da te namesto mene, kakor se spodobi, hvalijo in častijo. Čast, ja čast bodi Tebi večna!

„Duša moja, poveličuj Gospoda in vse, kar je v meni, hvali njegovo sv. ime.“

Ko pa zdaj Tebe zapustim in tvojo sv. vežo, prosim Te,

blagoslovi me poprej! blagoslovi mi moje misli, blagoslovi mi vse moje besede, vse moje djanje in opravilo, da bo vse po Tvoji sv. volji in k Tvoji časti.

Hvala Ti na vse večne čase!
Amen.

MOLITVE PO TIHI MAŠI.

Češčena si Marija (trikrat).

Češčena bodi Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi vpijemo zapuščeni otroci Eve; k Tebi zdihujemo žalostni in objekani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem

revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO.

O Bog, prebižališče naše in naša moč, ozri se milostno na k Tebi vpijoče ljudstvo in usliši po priprošnji častite in brezmadežne Device Marije, sv. Jožefa njenega ženina, sv. apostelnov Petra in Paula in vseh svetnikov, milostno in dobrotno naše prošnje za grešnikov spre-

obrnenje, za prostost in povik-
 šanje matere sv. Cerkve. Po
 Kristusu Gospodu našem. Am.

Sveti arhangelj Mihael, bra-
 ni nas v boju! proti zlabnosti
 in zalozovanju hudobnega du-
 ha bodi nam pomoč. V kroti
 naj ga Bog, ponižno za to pro-
 simo! In ti prvak nebeške voj-
 ne, pahni satana in druge hu-
 dobne duhove, ki hodijo po
 svetu v pogubo duš, ž močjo
 božjo, v peklenško brezdno.

Amen.

Otrok moj!

Ne opuščaj sv. maše nobeno nedeljo in noben praznik, ker to je velik, velik greh. Kdor Boga zabi, tega tudi Bog zabi. Šiba božja ga bo tepla.

Slušaj, kaj se je godilo nekje v Istri:

Živel je nek bogatin ki sicer ni pregrešno živel, pa premalo hodil je k maši. Bog mu je zato odtegnil svoj blagoslov in nesreča potrkala je na njegove hišne vrata. Zelo je obožal; revež na zadnje obupa. Spaka ga mami in moti, naj se obesi, da se reši pomanjkanja.

Necega dne prideta k njemu dva duhovnika. Ko tema svojo

nesrečo potoži, mu svetujeta, naj gre vsak dan k sv. maši. To je najboljši pripomoček premagati skušnjave. Bogatin stori, in glej blagoslov božji verne se v hišo. Vesel tega, vzame si še celo duhovnika v hišo, da mu vsak dan v hišni kapeli mašuje.

To traja eno leto. H koncu leta gre njegov duhovnik v bližnjo faro da bi na prošnje tamkejšnjega duhovnika, imel tam prvo sv. mašo.

Bogatin privoli, toda proti temu, da naj ga počakajo z veliko mašo.

„To se bo zgodilo“ odgovori duhovnik. Drugo jutro zgodaj

vstane bogatin in jezdi proti vasi. Na poti sreča kmeta, ki mu pové, da je maša že končala. Hudo prestraši to bogatina in močno je reven, da je sv. mašo zamudil. „*No, kaj to!*“ mu reče prevzeten kmet, *čudim se vam, da se tako neumnega delate, kakor bi vam res toliko bilo za sv. mašo. Bog vé, koliko sem jih jaz zamudil!*“

Kaj ti ne čislaš sv. maše? in jo tako malo ceniš? mu odgovori bogatin. „*Cenim jo že,*“ reče kmet, *ali koristim imam prav malo od nje. Nič nisem ne bolj bogat ne bolj srečen.*“ „*Jaz pa sv. mašo visoko cenim — pravi uni — in če mi odstopiš ves blagoslov in dobi-*

ček, ki si ga pri današnji sv. maši zaslužil, ti podarim ta moj plajšč.“

Kmetu je to všeč. Odstopi blagoslov sv. maše in vzame plajšč.

Vesel prijezdi bogatin domu in pove, kaj se je zgodilo. Malo časa preteče in neko jutro najdejo kmeta obešenega na drevesu s tistim plajščem, ki ga je dobil za sv. mašo. Satan, ki je prej motil bogatina, napal je prevzetnega kmeta in ga je premotil, da se je obesil. Tako je.

„Bodi ob nedeljah in praznikih pri sv. maši!“

Maša za verne duše v vicah.

V imenu Boga Očeta † in Sina † in Svetega † Duha. Amen.

Pred tabo klečijoč, o Gospod, spoznam in se spovem Bogu vsegamogočnemu, Mariji vselej Devici, sv. Mihaelu arhangelju, sv. Janezu Kerstniku, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi oče, da sem veliko grešil z mislijo, z

besedo in z djanjem. Kriv sem, kriv sem, veliko sem kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej Devico, svetega Mihaela arhangelja, svetega Janeza Kerstnika, sv. aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe duhovni oče, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Oh usmili se nas! usmili se nas, vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Introit.

Gospod! daj jim večni pokoj in večna luč naj jim sveti. Spodobi se, o Bog! da tebi v Sionu hvalo dajemo, in v Jeruzalemu

obljube opravljamo. Usliši mo-
jo molitev; k tebi se bodo vsi
ljudje sošli. — Gospod! daj jim
večni pokoj, in večna luč naj
jim sveti.

Collecta ali zbirna molitev.

Bog, ki si med apostolskimi
mašniki svoje služabnike k
časti škofovstva in mašništva
povzdignil, daj, prosimo, da pri-
dejo tudi v njih večno družbo.
Po Gospodu našem, itd.

Bog, ki deliš odpuščenje in
želiš človekovo zveličanje; pro-
simo tvojo milost, da z nami
združenim bratom, sorodnikom
in dobrotnikom, ki so se z tega
sveta ločili, po prošnjah Marije

vselej Device in vsch svojih svetnikov, v družbo večnega zveličanja priti dodeliš.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpusčenje vseh grehov, da milost, katero se vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ, itd.

Berilo.

Tiste dni sem slišal glas iz neba, ki mi je rekel: „Zapiši: blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo! Odselej, govori Duh, naj počivajo od svojega truda: ker njih dela gredó za njimi.“

Gospod! daj jim večni pokoj,
in večna luč naj jim sveti. Pra-
vični bodo v spominu vekomaj;
on se ne boji, kedar kaj hude-
ga sliši.

Odveži, o Gospod! vse zve-
zegrehov dušam vernih mertvih.

In s pomočjo tvoje milosti
naj odidejo maščevalni sodbi in
naj uživajo veselje večne luči.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kedar bo sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.

Čudno bo trobenta pela,
Mertvim po grobéh donela,
Pred sodnika jim velela.

Smert, natora trepetala
Bode, ko bo stvar vstajala,
In sodniku odgovarjala.

Bukve bodo prinesene,
V katerih dela so storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Vse, karkolj je zdaj zakrito,
Pred sodnikom bo očito,
Kaznoval bo vse serdito.

Revež, kam se čem podati,
Kje prijatelja iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti,
Ki odrešiš vse, oprosti,
Mene milostno slabosti.

Spomni se, o Jezus mili,
Da so za me te vmorili,
Prosim, takrat se me usmili.

Kralj pravični maščevanja,
Prosim grehov odpuščanja,
Preden sodiš naša dejanja.

Da sem kriv, to sam spričujem,
Grehov svojih se sramujem
„Prizanesi Bog!“ zdihujem.

Nisem vreden odpuščanja,
Vendar ognja maščevanja,
Vari me, Bog milovanja.

Den' me, prosim, med ovčice,
Kozlov se bojim levice,
Naj deležen bom desnice.

Ko zaveržene preklete
V ogenj pahnili boš ujete,
Vzemi takrat me med svete

Prizanesi, Bog pravični,
Mili Jezus, ti jim daj,
Večnega počitka kraj!
Amen.

Evangelij.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: „Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor od tega kruha jê, bo živel vekomaj, in kruh katerega jaz dam, je moje meso za življenje sveta.“ Judje so se tedaj

prepirali med sabo rekoč: Kako zamore nam ta svoje meso dati jesti?

Jezus jim je tedaj rekel: „Resnično, resnično vam povem: ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor jê moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.“

Darovanje.

Gospod Jezus Kristus, kralj časti! reši duše vseh vernih mrtvih od trpljenja vic in od globokega brezdna; reši jih levu iz žrela, da jih ne požre brezden, da ne padejo v temo, temuč sv. Mihael vojvoda naj jih

pripelje v sveto luč, ki si jo Abrahamu obljubil, in njegove-
mu zarodu.

Darove in hvalne molitve opravljamo Ti o Gospod! Ti jih sprejmi za tiste duše, katerih se danes spominjamo; preseli jih Gospod! iz smrti v življenje, katero si Abrahamu obljubil in njegovemu zarodu.

Pred povzdigovanjem.

Sprejmi prosimo, Gospod! darove, katere darujemo za duše tvojih služabnikov škofov ali mašnikov, da jim, katere si na tem svetu škofovstva ali mašništva vdeležil, v nebeškem kraljestvu v družbo tvojih svet-

nikov priti veliš. Po Gospodu našem J. Kristusu, itd.

Bog! katerega usmiljenje ni-
ma števila, usliši milostljivo
naše ponižne prošnje, in dušam
naših bratov, sorodnikov in do-
brotnikov, katerim si dal tvoje
ime spoznati, po teh skrivnostih
našega zveličanja odpuščenje
vseh grehov dodeli.

Po Gospodu našem Jezusu
Kristusu tvojem Sinu, ki s ta-
bo živi in kraljuje v edinosti
Svetega Duha Bog od vekomaj
do vekomaj. Amen.

Predglasje (Sanktus).

O Gospod Jezus Kristus! za
vse si kri prelil: za té, ki so

bili, ki so in ki bodo na svetu. Daj nam, te prosim, tvojo pomoč, da po tvojih naukih živimo in se po tvoji volji ravnamo. Razsvetli nas, da čedalje bolj spoznamo tisto pot, ki pelje v srečno večnost. Ne dopusti, o Jezus, da bi tvoje britko trpljenje in tvoja smert za katero dušo bila zgubljena, in tvoja sv. kri zastonj prelita! Daj pa tudi našim bratom in sestram, ki so se že z tega sveta ločili, priti v tvoje sv. kraljestvo, da bomo tako vsi, eni v nebesih, drugi na zemlji tebi čast in hvalo prepevali z angeljsko trumo rekoč:

*Svet, svet, svet si Gospod Bog Sa-
baot: Nebo in zemlja so polna tvoje-
ga veličastva. Hozana na višavah!
Hvaljen bodi, ki pride v Gospodo-
vem imenu! Hozana na višavah!*

Pri povzdigovanju sv. hostije reci:

*O Jezus! ki si bil za nas na križ
povzdignjen in ki si na križi umerl,
bodi počeščen in pozdravljen; Tebi
jaz hočem živeti, Tebi hočem umreti,
Tvoj hočem biti živ in mrtev.*

Pri povzdigovanju sv. krvi reci:

*O bodi počeščena presveta in pre-
draga kri Jezusa Kristusa mojega
zveličarja! Operi, posveti in ohrani
mojo dušo v večno življenje. Amen.*

Po povzdigovanju.

Ponižno te prosimo, vsega-
mogočni Bog! Poglej in ozri se

milostljivo na ta naš dar. Sprejmi ga ravno tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar svojega pravičnega služabnika Abeljna, dar očaka Abrahama in višega duhovna Melkizedeka.

Molimo in prosimo pa tudi za naše mrtve brate in prijatelje, da bi kaj kmalu od svojih madežev očiščeni, gledali tvoje sveto obličje. Usmili se jih, o Gospod, usmili se jih! Zlajšaj jim bolečine, prikrajšaj jim trpljenje! Naj pade ena kapljica krvi Jezusove tudi na nje! Stori jih deležne tvoje sv. daritve! O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Amen.

Oče naš...

ki si v nebesih itd. (Moli ga!)

„Resnično, resnično vam povem, da pride ura, ko bodo mrtvi slišali glas Sinu Božjega, in kateri bodo slišali, bodo oživel. Nikar se ne čudite temu! ker pride ura, ob kateri bodo vsi, ki so v grobih, slišali glas Sinu Božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja, kateri so pa slabo delali, v vstajenje pogubljenja.“

O Oče nebeški! strah in groza me spreleta, ko to berem že zdaj, kaj bo pa še le, ko se bo vse to vresničilo!?

Da pa enkrat ne vstanemo v pogubljenje, podpiraj nas, da bomo tú na zemlji tvojo voljo ravno tako zvesto in natančno spolnavali, kakor jo angelji in izvoljeni v nebesih spolnujejo. Daj nam pa tudi, kar nam je potrebnega za dušo in za telo, ter vari nas na poti našega življenja. Amen.

Obhajilo.

Gospod! jaz spoznam svojo nevrednost! Spoznam in vem, da nisem vreden pristopiti k tvoji sveti mizi in zavžiti angeljski kruh, čeravno to močno želim. O Jezus! jagnje božje, ki greha sveta odjemlješ, us-

mili se me in kar mi danes ni pripuščeno, daj, da se bo to v kratkem zgodilo. Dodeli mi tvojo pomoč, da med tem v molitvi in dobrih delah trden in stano-viten ostanem in tako tebi s pravičnim, svetim življenjem pripravim vredno prebivališče.

„O Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod streho mojega serca, temuč reci le eno besedo, in moja duša bo ozdravljena“ (trikrat).

Duša Kristusa, posveti me,
Telo Kristusovo, zveličaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda iz desne strani, operi me!
Trpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jezus, usliši me!
V svoje svete rane zakrij me!
Od tebe ločiti se, ne pusti me!

Peklenskega sovražnika vari me!
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 K tebi priti, pusti me!
 Da z vsemi svetniki te hvalim vekomaj.

Amen.

Po sv. obhajilu.

Večna luč naj jim sveti, Gos-
 pod! s tvojimi svetniki vred
 vekomaj, ker si milostljiv. Gos-
 pod! daj jim večni pokoj, in
 večna luč naj jim sveti s tvo-
 jim svetniki vred, ker si mi-
 lostljiv.

MOLIMO.

Daj, prosimo, vsegamogočni
 in usmiljeni Bog! da duše na-
 ših bratov, sorodnikov in dob-
 rotnikov, za katere smo ta hval-

ni dar tvojemu veličastvu prinesli, po moči te skrivnosti od vseh grehov rešene, po tvoji milosti zveličanje večne luči dosežejo.

„Bratje! glejte, skrivnost
 „vam povem: Vsi sicer bomo
 „vstali, toda spremenili se ne
 „bomo vsi. Naglo, kakor bi z
 „očmi trenil, na poslednjo tro-
 „bento, in mrtvi bodo vstali
 „nestrohljivi in mi se bomo spre-
 „menili.“

Vsem vernim dušam, o Bog,
 večni pokoj daj, večna luč jim
 sveti naj! Amen.

Molitve pri popoldanski službi božji.

Otrok moj! nedelja je dan božji, je dan Gospodov, je dan molitve. Bodi doma in posvečuj ga, kakor Bog zapové.

Glej! V neki vasi živel je premožen mož. Ta imel je grdo navado, da je šel vsako nedeljo in praznik, če je le vreme dopustilo, v bližje mesto po opravkih. K maši prišel je malo kedaj, k litanijam menda nikoli. V mestu kupčaval je zdaj z tim, zdaj z drugim blagom. Vse to le za vmazani dobiček. Necega dné pa ga vdare konj in mu zdrobi kost na nogi. Več tednov je moral ležati v postelji.

Reva potrkala je na vrata ; mož tedaj se je spametil in sprevidel, da nedeljsko delo ne pri- naša blagoslova.

„Šest dan delaj, sedmi dan počivaj in moli!“ rekel je Bog.

Ko v cerkev prideš, vzemi blagoslovljeno vodo, prikloni se z desnim kolenom, pozdravi Jezusa, ki je tú pričujoč in reci:

„Bodi počesčen in pozdravljen Jezus Kristus v svetem rešnjem Telesu!“

Pojdi na tvoje mesto in moli za očeta in mater:

O nebeški Oče! ki si nam zapovedal svoje stariše spoštovati, ljubiti in za nje moliti, in si nam že na tem svetu obljubil dolgo življenje in srečo, tam pa večno veselje, če bomo

zvesto spolnavali četrto zapoved, o blagoslovi mi mojega očeta in mater, in povrni jim vse dobro, kar sem imel in imam od njih. Daj jim učakati obilno veselje dolgo in življenje, blagoslovi njih delo in opravilo, vari jih vsega hudega na duši in na telesu, ter pripelji jih po smrti v nebeško veselje. Amen.

„Sladko srcé Marijino bodi moje rešenje!“

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog,*)

Sin vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, **)

Sveta Mati Božja,

Sveta Devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega Stvarnika,

*) usmili se nas!

**) za nas Boga prosi!

Mati našega Odrešenika, *)

Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,

*) za nas Boga prosi!

Kraljica spolnovalcev, *)
 Kraljica vseh devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha spo-
 četa,
 Kraljica sv. roženkranca,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši si nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!

Oče naš... Češčena si Marija...

— — —

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o
 sveta božja porodnica! ne zavrzi
 naših prošenj v naših potrebah, te-
 muč reši nas vselej vseh nevarnosti.
 O častitljiva in blažena Devica; na-
 ša Gospá, naša srednica; naša be-

*) za nas Boga prosi!

sednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas sveta Božja porodnica.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu vživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedajne žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Od prve nedelje adventne do Božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, Ti, ki si svojega

stvarnika prečudno rodila, devica prej in potem ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

R. In se spočela od sv. Duha.

MOLIMO.

Svojo milost, prosimo Gospod, v naša serca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenju včlovečenje Kristusa, Tvojega Sina spoznali, po njegovem trpljenju in križu častljivo vstajenje dosežemo.

Od Božiča do Svečnice.

Usmiljena mati Zyeličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, Ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica

prej in potem ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si devica čista ostala.

R. Prosi za nas, Božja porodnica.

MOLIMO.

Bog! ki si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil: daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo po kateri nam je došla sreča, prejeti začetnika življenja Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina Tvojega.

Od Svečnice do velicega četrтка.

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev gospá, češčena korenina, češčena Ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vseh lepa; bodi

pozdravljena, preljubeznjiva in prosi za nas Kristusa.

Ÿ. Hvalimo Te, Devica presveta.

Ř. Daj nam pomoč zoper sovražnike Tvoje.

MOLIMO.

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, obhajaje spomin Božje porodnice, vstanemo s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov.

Od velike sabote do prve nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

Ř. Ker je Gospod ves vstal, aleluja!

MOLIMO.

O Bog, ki si po vstajenju našega Gospoda Jezusa Kristusa svet razveselil: dodeli, prosimo, da pa njegovi materi Devici Mariji doseženo večnega življenja veselje. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Od prve nedelje po binkoštih do prve adventne nedelje.

Češčena bodi Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi upijemo zapuščeni otroci Eve; k Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica.

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device matere Marije, da bi vredno prebivališče Tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina vese limo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, modri in zvesti hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas sv. Jožef.

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO.

Naj nam, prosimo Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! Te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsej svetosti: očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino;

skaži milost našim prijateljem in
 neprijateljem in obvari to (faro ali
 duhovnijo) z vsemi, ki v njej prebi-
 vajo: kuge, lakote, vojske, ognja,
 potresa, povodnji in dodeli milost-
 ljivo vsem vernim kristjanom, živim
 in mrtvim, v nebeškem kraljestvu
 večno življenje, mir in pokoj; ob-
 vari našega papeža....., našega nad-
 škofa....., našega svetlega cesarja....,
 in vso našo duhovsko in deželsko
 gosposko in vse krščansko ljudstvo
 vseh nadlog in vsega hudega. In
 Tvoj sveti blagoslov pridi iz nebes
 na nas, in med nami vselej os-
 tani. Po Gospodu našem Jezusu
 Kristusu, Sinu Tvojem, ki s Teboj
 živi in kraljuje v edinosti svetega
 Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri
 nas.

R. Amen.

Oče nas... Češčena si Marija (petkrat).

MOLITEV

k presvetemu rešnjemu Telesu.

Ÿ. Kruh iz nebes si jim dodelil.

R. Kateri vso sladkost v sebi ima.

MOLIMO.

O Bog! ki si nam v čudovitem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveto, sveto, sveto,

Sveto, čez vse sveto

Jezusa rešnje Telo

V svetem zakramentu.

Nikdar nas ne zapusti,

O Jezus vse sladkosti!

Posebno pa poslednji čas

Bodi Jezus. Ti pri nas.

Z dovolj. fotogr. dr. v Berlin

**„Zdaj so se jima oči odperle in sta
ga spoznala.“**

Sv. Lukež 24. 13 - 35.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, ¹⁾

Sin vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, ²⁾

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabrijel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, ³⁾

Vse svete vrste zveličanih duhov,

Sveti Janez Kerstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,

¹⁾ usmili se nas!

²⁾ za nas Boga prosí! ³⁾ ...prosite!

Sveti Peter, ¹⁾
 Sveti Pavel,
 Sveti Andrej,
 Sveti Jakob,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakob,
 Sveti Filip,
 Sveti Jernej,
 Sveti Matevž,
 Sveti Simon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matija,
 Sveti Barnaba,
 Sveti Lukež,
 Sveti Marka,
 Vsi sveti aposteljni in evangelisti, ²⁾
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 Sveti Štefan, ¹⁾
 Sveti Lavrenc,
 Sveti Vincenc,
 Sveta Fabijan in Sebastijan, ³⁾
 Sveta Janez in Pavel,
 Sveta Kozma in Damijan,
 Sveta Gervazi in Protazi,
 Vsi sveti mučenci, ²⁾
 Sveti Silvester, ¹⁾

¹⁾ za nas Boga prosi ! ²⁾ ...prosite ! ³⁾... prosita !

Sveti Gregor. ¹⁾
 Sveti Ambrož,
 Sveti Avguštin,
 Sveti Jeronim,
 Sveti Martin,
 Sveti Miklavž,
 Vsi sveti škofje in spoznovalci, ²⁾
 Vsi sveti učeniki,
 Sveti Anton, ¹⁾
 Sveti Benedikt,
 Sveti Bernard,
 Sveti Dominik,
 Sveti Frančišk,
 Vsi sveti mašniki in leviti, ²⁾
 Vsi sveti menihi in puščavniki,
 Sveta Marija Magdalena, ¹⁾
 Sveta Agata,
 Sveta Lucija,
 Sveta Neža,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,
 Vse svete device in vdove, ²⁾
 Vsi svetniki in svetnice Božje,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam o Gos-
 pod!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas o Gospod!

¹⁾ za nas Boga prosi! ²⁾ ...prosite!

Vsega hudega, ¹⁾
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 S skrivnostjo svojega svetega včlovečenja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim krstom in svetim postom,
 S svojim križem in trpljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim pokopon,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika sv. Duha,
 Na dan sodbe,
 Mi grešniki, ²⁾
 Da nam zanešeš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto vladaš in ohraniš,

¹⁾ reži nas o Gospod!

²⁾ prosimo te, usliši nas!

Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohraniš,¹⁾
 Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da našega svetlega cesarja obvarješ,
 Da krščanskim kraljem in oblastnikom mir
 in pravo enovoljnost daruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir in edi-
 nost daš,
 Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš in
 obdržiš,
 Da naše misli k nebeškim željam povzdigi-
 neš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne dari
 dodeliš,
 Da duše naše, naših bratov, bližnjih in dob-
 rotnikov večnega pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlji daš in ohraniš,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

¹⁾ prosimo te, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš...

Za odvrnjenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsegamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za katere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, voljno dal v roke grešnikom in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedajne in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža..., in vodi ga po poti večnega življenja, da bode s tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in z vso močjo spolnaval.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega nadškofa... ki si ga pastirja naši nadškofiji postavil: dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem k dobremu s luži in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

O Bog! varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju..., spoznati in častiti Tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bode, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske gosposke, da

nas bodo na vse to napeljavali, kar zamore k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in k sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiljuješ vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje sposnaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smose namenili moliti, ki so še pri življenji ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vseh Tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertija in ločitve. Preobračaj naša serca k pravi pokori in k poboljšanju naše-

ga življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenji in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodo vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj vžiyati in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da Te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in častili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... (petkrat).

Molitve po litanijah na dan svetega Marka in križev teden.

69. PSALM.

O Bog! hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.

Osramoteni in omoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj in sram naj jih bodi, ka-
teri me hčejo hudo.

Obrnejo naj se zdajci osramoteni, kateri
pravijo: Haha! Haha!

Vsi pa, katere tebe iščejo, naj se veselé
in radujejo; vedno naj rekó: Hvaljen bodi
Bog! kateri ljubijo Tvoje odrešenje.

Jaz pa sem reven in siromak; o Bog,
hiti mi pomagat!

Moj pomočnik in moj odrešenik, o Bog,
nikar se ne mudi!

Čast bodi Bogu, itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom!

R. Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam močan turu,

R. Pred sovražnikom.

V. Nič ne opravi sovražnik pri nas.

R. In otrok krivice naj se ne loti nam
škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

- R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.
 V. Molimo za našega papeža.....
 R. Ohrani ga, Gospod, oživljaj in osreči ga
 na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim
 sovražnikom.
 V. Molimo za našega svetlega cesarja...
 R. Osreči ga, Gospod, usliši nas v dan, ko
 Te bomo zanj prosili.
 V. Molimo za svoje dobrotnike.
 R. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svo-
 jega imena večno življenje vsem, kateri
 nam kaj dobrega storé.
 V. Molimo za verne mrtve.
 R. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in
 večna luč naj jim sveti.
 V. Naj v miru počivajo.
 R. Amen.
 V. Molimo za svoje brate, katerih in tukaj.
 R. Pomagaj svojim služabnikom, ki v Te
 zaupajo, o Bog!
 V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.
 R. In vari jih iz Siona.
 V. Gospod usliši mojo molitev.
 R. In moje vpitje naj k Tebi pride.

MOLIMO.

O Bog! ki Ti je lastno usmiliti se
 vselej in prizanesti, usliši naše po-

hlevne prošnje, da nas in vse Tvoje služabnike, katere grehov ketne vežejo, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo Te, o Bog! našo pohlevno molitev in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščanjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo nezrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in kazni, katere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki Te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na prošnje k Tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se Svojega služabnika, našega papeža..., in vodi ga po poti večnega življenja, da bode s tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želel in z vso močjo spolnaval.

O Bog! varh vseh kraljestev: dodeli Svojemu služabniku, našemu cesarju..... spoznati in častiti Tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bode, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj Svojim služabnikom taki mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdana, in časi s Tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naša srca z ognjem Svojega svetega Duha, da Ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim sercom dopadali.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam Svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da milostljivo odpuš-

čenje katerega so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začenjaj, prosimo Gospod! s Svojim Duhom naša dejanja in spremljaj je s Svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej s teboj začnejo, in s teboj začete tudi v Tebi dokončavajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiljuješ vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, ki so še pri življenji, ali pa so se že iz tega sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Amen.

Ÿ. Bog, usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj k Tebi pride.

Ÿ. Vsegamogočni in usmiljeni Bog
naj nas usliši !

Ř. Amen.

Ÿ. In vernih duše naj po milosti
božji počivajo v miru.

Ř. Amen.

Spoved.

Otrok moj!

Pripravi se za spoved prav! Nič ni na tem svetu človeku bolj potrebna, kakor spoved. Ona edina pelje k Bogu, je edina pot v sveličanje, ona edina spravlja človeka z Bogom. Spoved je več vredna, kakor vse na svetu: vse posvetne krone, vse bogastvo, lepota in denar nimajo te vrednosti.

Ne zakrivaj toraj nič in ne boj se! Stokrat in tisočkrat boljše je

greh na štiri oči razodeti, kakor pa nemirno živeti, nesrečno umreti in enkrat pogubljen biti. Pripravi se toraj na vsako spoved tako, kakor da bi imela biti zadnja. Če bo dobra, blagor tebi; če bo slaba, gorje tebi!

Dya ali tri dni pred spovedjo poklekni tje pred križanega Zveličarja, v čegar roke pride enkrat tvoja duša, ter moli sledečo molitev:

*„Pridi sv. Duh in razsvetli mi um,
„da moje grehe vse natančno spoz-
„nam, spomnim, skesam, čisto spo-
„vem in odpuščenje dobim.“*

Oče naš... Češčena si Marija... Vera.

Spraševanje vesti.

Zdaj premišluj natančno, kaj si storil v cerkvi, v šoli, doma, na poti, v samoti, v družbi in sicer z misli-

mi, željami, besedami in z djanjem. Da nič ne zabiš, preglej vse zapovedi božje in cerkve.

I. Veruj v enega samega Boga!

Sem molil vsako jutro in vsak večer? pred jedjo in po jedi? sem se spodobno prekrižal? nisem li morda druge v molitvi motil? — Sem imel morda kakšne prazne vere ali vraže? sem ljubil Boga, stvarnika nebes in zemlje? sem kaj dyomil nad kako resnico?

II. Ne imenuj brez potrebe božjega imena!

Ali sem morda božja imena, Jezusa in Marije za vsako klical, in brez potrebe imenoval? sem se morda kedaj s svetimi rečmi norčaval? sem preklinjal? se rotil? kolnil vre-

me? ljudi? živino? morda sem preklinjal s sv. zakramenti? — Se nisem morda kedaj šalil ali norčaval z svetimi rečmi? z božjo besedo? z duhovniki?

III. Posvečuj praznike!

Sem bil vsako nedeljo pri sv. maši? nisem li morda zanemarjal liturgije? ostajal na poti? v igri? sem motil kedaj druge v cerkvi? sem se oziral? — morda sem ob nedeljah kaj delal? doma ali na polju? „*Nedelja je dan božji!*“

IV. Spoštuj očeta in mater, itd.

Ali sem ljubil(a) in spoštaval(a) očeta in mater? sem jim stregel, ko so bolni ležali? nisem jim morda odgovarjal? jih jezil? se jim posmehaval? nisem jim morda kaj vzel?

skril? Nisem morda jezil g. nunca ali g. učitelja? morda stare ljudi.... teto, tasta, staro mater, strica, uboge? „*Preklet bo sin prekleta bo hči, ki očeta ali mater samo grdo pogleda*“ govori Gospod Bog.

V. *Ne ubivaj!*

Nisem li morda sebi ali drugim škodoval na zdravju? preveč se najedil ali napil? sem se kedaj preveč jezil in v jezi preklinjal, pretepal otroke ali nedolžno živinco? nisem li morda ljudi dražil? ali z besedo pohujšal? Gorje človeku, ki pohujšanje daja!

VI. in IX. *Ne prešestváj! Ne želi svojega bližnjega žene!*

Nisem morda imel(a) kako naporno, nespodobno misel? mordo sem

kaj nespodobnega govoril(a)? gledal? — sem bil sramožljiv sam s sabo? doma? na paši? v družbi? ponoči? z drugimi otroci?

„Nič umazanega ne pojde v nebesa!“ govori sv. evangelij.

VII. in X. Ne kradi! Ne želi svojega bližnjega blaga!

Sem kaj vzel(a)? vkradel? sem povrnil najdeno blago? sem morda koga kaj osleparil? ogoljfal? nisem kedaj pasel po leškem? sem delal kako škodo po travnikih? po njivah? po poti na drevju? nisem li želel tuje blago? orodje, denar, in druge reči?

„Brez povračila ni odpustila!“ govori sv. Avguštin.

*VIII. Ne pričaj po krivem zoper
svojega bližnjega!*

Sem se kedaj zlagal? morda očetu? materi? tovaršem? g. učitelju? sem čez koga kaj rekel? govoril, kar ni bilo prav? nisem morda ljudi po vasi opravljal? dajal slabe primke? od drugih slabo mislil? po krivem sodil? na nje mečal?

Na to pomisli na pet cerkvenih in prašaj se:

1. Sem posvečaval(a) praznike, kakor Bog in sv. Cerkev zapoveduje?

2. Nisem morda li igral? pohajal? zanemarjal mašo in litanije?

3. Sem morda zeval po cerkvi, se smejal, oziral, pahal, govoril?

4. Sem zmolil pokoro po spovedi? povernil tuje blago?

5. Nisem morda jedel mesno prepovedan dan?

Nisem bil dalje morda prevzetan, ošaben? nisem druge zaničaval? nisem bil morda komu nevošljiv? in mu nesrečo želel? itd.

Premišluj sedem poglavitnih grehov, dalje šest grehov zoper svetega Duha, štiri v nebo vpijoče grehe in devet tujih grehov, poglej pa dobro tudi na tvoje dolžnosti!

Pomisli na vse dobro, ker spoved slabo opravljena, in duša zgubljena je vse eno! „*Kdor en greh zamolči, naravnost proti peklu hiti!*“

Ko si vse premislil, moli:

O moj Jezus! kaj bo zmano? kaj bo z mojo dušo? ker sem Te tolikokrat razžalil! — O moj preljubeznjivi Jezus! pomagaj mi in ozdravi me! Žal mi je iz celega srca. Zaslužil sem, da bi me na večne čase zavrgel. In — oh moj Jezus! en

sam smrten greh je zadosti za pek-
lenski ogenj!!

Pa večna Ti hvala! sto tavženkrat
bodi zahvaljen, o moj ljubi Jezus!
da si z mano še potrpel, da zgub-
ljene ovčice nisi zavrzel. Z zgreva-
nim srcem in z velikim zaupanjem
podam se tedaj k tebi in veržem se
pred Te na kolena ter zdihujoč, pro-
sim Te za odpuščenje mojih grehov.

*„O presveto Srcé Jezusovo, usmili
se me!“*

*„Sladko Srcé Marijno, bodi moje
rešenje!“*

O Marija! ti narvečje naše zau-
panje za Bogom, prebižališče greš-
nikov in mati milosti, prosi za me
nebeškega Očeta, da me zopet sprej-
me za svojega otroka. Prosi za me
preljubeznjivega Sina, da me zopet
pridruži k tistim zvestim ovčicam,
ki njegov glas poslušajo in za njim

hodi jo. Prosi za me tolažnika sv. Duha, da vlije v moje srce obilno milost in ljubezen božjo, me v dobrem potrdi do konca mojega življenja.

Grevenga.

O moj Bog! mene grevajo vsi moji grehi, vedjoči in nevedjoči iz celega mojega srcá, ker sem Tebe, moj Bog, največo dobroto ž njimi razžalil. Meni ni toliko žal, da sem nebesa zgubil in pekel zaslužil, ampak veliko več mi je žal, da sem tebe, večnega Boga razžalil. Trdno pa sklenem, tebe o moj Bog, nikdar več ne razžaliti. Amen,

Ko si v cerkvi, čakaj mirno verste, ne šepetaj, ne oziraj se ker Bog je blizu!

Molitev po spovedi.

O moj usmiljeni nebeški Oče! nezapopadljiva in neskončna je tvoja dobrota in milost! Odpustil si mi moje grehe. Zopet sem tvoj otrok in Ti si moj Oče, O vi vsi izvoljeni in prijatelji nebeški, pomagajte mi vredno se zahvaliti narvečemu mojemu dobrotniku, preljubeznjivemu Bogu. Hvala ti večna, nebeški Oče! Naj Te časti in hvali vse, kar je v nebesih in na zemlji!

O nebeški Oče! sprejmi za dobro to mojo spoved, in kar ji primanjkuje na spraševanju vesti in pravi žalosti, naj dodá, naj nadomesti ljubi Jezus, moj Zveličar.

O Oče moj ljubeznjivi! daj mi Tvojo pomoč, da ostanem stanovit, se slabih priložnosti ogibljem, čujem in molim, da zopet v greh ne padem. O ne zapusti me, ker moji

sovražniki, satan in zapeljivi svet, zmerom iščejo, kako bi mojo dušo spravili na krivo pot. Slabo nagnenje me odvrča od dobrega in nape-ljuje v slabo. O Gospod! če mi ti ne pomagaš, padem zopet in sem zgub-ljen. Le če mi ti daš tvojo pomoč in tvojo roko, o tedaj premagam vse. Če si ti z mano, tedaj nimam se bati nobenega. „*Če je Bog z nami*, rekel je kraj David, *kdo bo zoper nas?*“

O Marija, prečista Devica! ti naj-lepši zgled prave stanovitnosti in zvestobe, prosi za me, da Jezusu vedno zvest ostanem, se vsem skušnjavam in sovražnikom stano-vitno ustavljam in da me nobena reč več od njega in njegovih za-povedi ne odvrne. To mi sprosi, o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! Amen.

Zdaj zmoli lepo in natančno pokoro in na to sv. križev pot.

Sv. obhajilo.

Lahko si vesel, ljubi otrok! Lahko si vesela, deklica moja zdaj, ko si tvojo dušo umil(a) pri studenci milosti božje! Raduj se, ker zdaj pride k tebi sam Jezus Kristus, kralj vseh kraljev, gospod vseh gospodov, gospod nebes in zemlje.

V prelepi procesiji spremili ga bodo angelji in arhangelji, ter lepo prepevajoči prišli bodo ž njim k sv. večerji, h kateri si tudi ti povabljen.

Skrbi ljubi otrok, da se za to sv. večerjo, za sprejetev kralja nebes in zemlje, lepo in prav pripraviš! Le čisto, snažno srcé Jezus ljubi in le v čistem, snažnem srcu on prebiva.

“Naj presodi človek samega sebe in potem naj jê od tega kruha in pije od tega keliha, zakaj, kdor nevredno jê in nevredno pije, si sodbo jê in pije, ker ne razločuje telo Gospodovo.” Tako piše sv. Pavel.

Ja otrok moj! Telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa ni navađen živež, je pravo telo in prava kri Jezusa Kristusa. Judež se je obesil, potem ko je svojega Gospoda in Učenika izdal in nevredno prijel pri zadnji večerji. Nesrečen loš tudi ti, če bi se — kar Bog ne naj! — kdaj nevredno obhajal. Strah in groza spreleti človeka, ko bere, kaj se je godilo tú in tam ljudem, ki so z

grešnim srcom kruh angeljski vžil.
Bog te tega vari!

Preden pa Jezusa prejmeš v tvoje srce,
zdihni k njemu in mu reci:

Hvala Ti večna, preljubeznjivi
moj Jezus! da se Ti k meni ponižas!
Bodi pozdravljen in zahvaljen! Ni
Ti bilo zadosti, da si za me v revni
štalci bil rojen in v jaslice položen;
ni Ti bilo zadosti, da si za me hodil
od kraja do kraja ter učil nebeški
nauk; ni Ti bilo zadosti, da si bil
za me preganjan in tepen, križan
in umorjen: vse to tvoji ljubezni
ni bilo zadosti, moji duši v živež
si zapustil celo lastno Tvoje telo
in lastno Kri! Kako sem jaz vreden
te milosti, da kralj nebes in zemlje
se da zavžiti revnemu človeku,
vbogemu červičku zemlje!? O sreča
čez vse sreče! Veselje čez vse ve-
selje! Sreča pač in veselje, ki je
celo angelji v nebesih nimajo.

„Veseli in raduj se moja duša, hvali Boga in pridruži se nebeški trumi, da ž njo trojedinemu Bogu čast in hvalo zapoješ.“

Osramoten spoznam, ljubi Jezus, da te časti nisem vreden, pa, ker me Ti tako ljubeznjivo k sebi kličeš in vabiš, tedaj: o le pridi, le pridi, ljubi Jezus, le pridi k meni, pridi v moje srcé! O da bi Te jaz mogel s takim srcom prijeti, kakor Te je prijemala prečista Devica Marija, aposteljni in vsi izvoljeni v nebesih! Ker pa jaz tega ne morem zavoljo moje reve in slabosti, ozri se na me, dobri Jezus in stori me vrednega te nezmerne, nezrečene časti.

Bodi o Jezus! živeš moji duši, bodi sklenjen z mano in vari me pred vsemi skušnjavami, da ne bom nič drugega mislil, ne želel in ne storil, kakor le to, kar je Tebi dopad-

ljivo. S Tabo želim stanovitno sklenjen biti in sklenjen ostati v življenji in v smrti. Amen.

Reci na to trikrat z mašnikom:

„Gospod, jaz nisem vreden, da prideš pod streho mojega srcá, ampak reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena!“

PO OBHAJILU.

Čast in hvala bodi Ti, o Jezus!
Čast in hvala bodi Ti, da si se ponižal k meni priti!

O presladki Jezus! kako srečen sem zdaj jaz, da Tebe imam, katerega nebo in zemlja ne moreta obseči in pred katerim angelji trepetajo in svoja obličja zakrivajo. O neizrečena ljubezen! kaj hočem več

poželeli, ker Tebe imam, v katerem so vse dobrote nebes in zemlje zapopadene? Kako se pa Tebi zahvalim za tvojo ljubezen in za vse dobrote, katere sem od tebe prijel? Ali — saj veš, da sem ena revna stvar, da nimam kar bi Tebi dopadlo, razun ene srcé polno ljubezni. Tisto srcé tedaj jaz Tebi podam, da boš Ti v meni, jaz v Tebi večno prebival.

Bodi toraj pozdravljen, preljubestnjivi gost moje duše! Bodi pozdravljen, Ti nebeška sladkost mojega srcá! Bodi pozdravljen, Ti veselje moje in tolažba! — O Gospod! kralj večne časti, kako se ponižaš k meni priti, k revnemu pozemeljskemu červu, iz svojega veličastva, k vbogemu grešniku! Ponižno Te molim zdaj na sedežu svojega srcá. Hvalim Te in častim iz vseh svojih moči in združim svoje slabo češčenje s po-

češčenjem vse nebeške družbe. Naj doni in se razširja Tvoja hvala, kakor v nebesih tako na zemlji. Od solnčnega vzhoda do zahoda, bodi hvaljeno Tvoje presveto ime!

Tri božje čednosti.

Dejanje vere.

Verujem v Tebe, pravi, trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh, kateri si vse vstvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sv. Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel ter nam po sveti katoški cerkvi zapoveduješ verovati.

Vse to verujem, ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica in torej ne mo-

reš ne goljufati ne goljufan biti. V tej veri hočem živeti in umreti. O Bog, pomoži mojo vero!

Dejanje upanja.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno življenje, katero si obljubil vsem, ki izpolnujejo tvoje zapovedi. Zato tudi upam od tebe odpuščenje svojih grehov in vse druge milosti, katere potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. Vse to upam od Tebe, ker si vsemogóčen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. V tem upanju hočem živeti in umreti. O Bog, potrdi moje upanje!

Dejanje ljubezni.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, ker si največja dobrota in neskončno

popoln in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; rajše hočem dati vse, kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. O Bog, vžigaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe!

Molitev k Jezusu v najsvetejšem zakramentu.

„Spoznano, hvaljeno in češćeno bodi v nebesih in na zemlji presveto Rešnje Telo!“

„O ti v presvetem Srcu Jezusovem vtleseno Božje usmiljenje, pri-di nad nas in brani svet!“ — (100 dni odp.)

„O ljubi Jezus, da bi te mogel jaz ljubiti in hvaliti namesto vseh tistih src, ki te ne ljubijo in te žalijo!“

„O presveto Srcé Jezusovo, usmili se nas!“

„Hvaljeno bodi vsaki čas in povsod presveto Srcé Jezusovo!“

„O Božje Srcé Jezusovo, ki prebivaš tukaj v tabernakeljnu, polno neskončne ljubezni in usmiljenja, prikrajšaj dneve hudobije in greha zavoljo rešenja duš, katere si s svojo sveto rešnjo kervjo tako drago odkupil. O usmiljenja polno Božje Srcé Jezusovo, reši grešnike!“

„Presladki Jezus, ne bodi mi Sodnik, temuč Odrešenik!“ (50 dni odp.)

„Hvala, čast, ljubezen in zahvala bodi vsak trenutek darovana v podobi kruha skritemu Srcu Jezusove mu po vseh tabernakeljnih na zemlji do konca sveta.“

„Hvaljen, slavljen in zahvaljen zdaj in vsaki čas,

Bodi v presvetem zakramentu Jezus naš!“

Zdaj zmoli še to:

Ponovitev krstne obljube.

Jaz ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu napeljevanju, svetovanju in dejanju. Jaz verujem v Boga Očeta, Sina in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta katoliška cerkev verovati zapoveduje. S to sveto, katoliško vero pričam in se spovem Bogu vsegamogočnemu, Devici Mariji njegovi častiti materi in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sem se od svojih mladih dni do sedanje ure dostikrat in velikokrat pregrešil: z mislimi z besedami, z dejanjem in z zamudo veliko dobrih del, kakor se je vse to zgodijo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma, zoper deset božjih zapovedi, pet cerkvenih, sedem pglavitnih grehov; na peterih počutkih mojega telesa: zoper

Boga, zoper mojega bližnjega in zoper zveličanje moje uboge duše.

Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz srca grevajo.

Zato tebe, večnega, milostljivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom zamogel spovedati in spokoriti, tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti in po tem revnem življenju večno veselje in zveličanje doseči. Zato udarem se na svoje grešno srcé in rečem z očitnim grešnikom:

„O Gospod Bog! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!“ Amen.

Molitev svetega Bernarea.

Spomni se, o premila Devica! da še nikoli ni bilo slišati da bi bil kedo zapuščen, ki je pribežal pod Tvo-

je varstvo, Tvoje pomoči prosil in se Tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem vnet hitim k Tebi, o devic Devica, Mati! K Tebi pridem, pred Teboj jaz grešnik klečim. Prosim Te, o Mati Jezusova, nikar ne zavrzi mojih besedi, temuč milo jih poslušaj in usliši. Amen.

Matj Kristusova, za nas boga prosil

Sveti križev pot.

Molitev pred svetim križevem potom.

Začni, prosimo Gospod, s Svojim duhom naše dejanje in spremljaj je s Svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnejo in z Tabo začete tudi v Tebi dokončavajo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte se godi!
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrotà in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kedaj Tebe, o največà dobrotà! razžalil. Darujem Ti ta sveti križev pot Teb- v čast, v spomin tiste težavne poti, po kateri si zavoljo mene ubogega grešnika hodil. Želim se vdeležiti vseh odpustkov, ki so za sveti križev pot podeljeni, toraj tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti treba. Prosim Te, Jezus! dodeli mi milost in moč, da s svetim križevem potom v tem življenji Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim. Amen.

I. ŠTACIJON.

Jezus je k smrti obsojen.

Razgajžlan, zapljuvan,
In kronan, zasram' van!
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan!

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične

priče, katere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je Tvoja ljubezen proti meni, vbozemu grešniku! Bodeš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, ketne in tepenje trpel in k taki grozovitni smrti obsojen?? Oh! to je zadosti, raniti moje srce in objokavati vse pregrehe, katere sem s svojim jezikom storil. Jaz jih tedaj obžalujem in klečim k Tebi: „O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš.. Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. ŠTACIJON.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh Jagnje božje gré,
In nese vseh dolgé.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako potrpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln

nejevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem, kar je le mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in mu reci:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! katerega so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni Svojo milost in moč, vse križe objeti, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stôri, da bom svoj križ voljno objel in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bodem vselej s tvojo služabnico sv. Terezjo voščil in želel: trpeti ali umreti, umreti ali trpeti.

Oče naš... Češčena si Marija.. Vera...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. ŠTACIJON.

Jezus pade prvič pod križem.

Opešal je v močeh,
Podpre ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrt na tleh.

Ů. Molimo Te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako Tvoj Jezus zavoljo toliko prelite krvi ves oslabiljen prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami tep-tan in suvan! Vendar ni slišati mrm-

ranja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa tožiš in godrnjaš, če le majhen križ, ali zoperno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in nečimernost in zdihi k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zavrženi grešnik klečim pred Tvojimi nogami! Oh, kolikokrat in v kako velike grehe sem padel! Kolikokrat sem se v globočino hudo-bije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi Svoje roke! Pomoč, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smrtni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri zveličanje vpati zamorem.

Oče naš... Češćena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. ŠTACIJON.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

O žalosten spomin!
 Ker sreča mater sin!
 Nji gre meč bolečin
 Do srca globočin.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno srce Marijno, kedar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna du-

ša!! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudega ti je storila moj Mati?*“ te upraša Jezus. Oh, zapusti vendar enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in martro trpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihni s celim srcem:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztrt in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svojimi grehi sem brusil meč kateri je vajno srce ranil. Oh, iz srca mi je žal; prosim vaju, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! po svoji veliki dobroti mi dodelita milost, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajno grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljal in svoj greh objokaval.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. ŠTACIJON.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladkostim svojih početkov ves podvržen, ki svoje križe ne iz srcá, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z

veliko nejevoljo nosiš. Oh zbudi že svoje srcé in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno križe in nadloge, katere ti bo pošiljal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti s potrpežljivostjo prenašati, temuč tudi Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

Oh ljubeznjivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnosti, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem življenji težavnega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stôri o Jezus! da bom tukaj s Teboj jokal in trpel, potlej pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš .. Češčena si Marija... Čast bodi Bogu ..

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. ŠTACION.

Veronika podá Jezusu potni prt.

S pertom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji dá
Trpljenja britkega.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtú sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni si njegov obraz v svoje srcé. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim ob-

razom v svojem srcu živel in če ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni v moje srce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko trpljenje pred očmi imel in svoje grehe objokaval. O Jezus! s kruhom Tvojega trpljenja si hočem dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš... Češčena si Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. ŠTACIJON.

Jezus pade drugič pod križem.

Slabosti ves prevzét
Pod križem pade spet!
O, jenjaj grešni svet
Ponavljat' greh preklet.

W. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo.
B. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Pomisli, kako je Jezus, tvoj Bog
in Gospod, zopet padel na zemljo,
ves oslabjen od velike bolečine, zde-
lan in zaničevan od sovražnikov.
Premisli, da tvoja prevzetnost je Je-

zusa potrla in ga na zemljo vrgla in je ne prenesti ne more. Oh, zapusti ošabnost, ne bodi več tako napuh-njen! Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastljivi Jezus! akoravno vi-dim, da si na zemlji pot težo križa sklonjen, vendar Te molim in častim, kakor svojega vsegamogočnega, več-nega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi mi vso ošabnost iz srca, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi do-padajočo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem milost zadobil, tudi s Te-boj v nebeškem kraljestvu povik-šan biti.

Oče naš... Češčena si Marija... Časti bobi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. ŠTACIJON.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Usmiljene žené!
Ne jokajte za-mé;
Točite za-se le
Skokornih sre solvé.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvaiimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sr-
cu, kako veliko uzroka imaš jokati
in žalovati; prvič zavoljo svojega
ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo
tebetoliko trpi, drugič sam nad seboj,

ker tako nehvaležen ostaneš in ne nehaš Njega žaliti. Kako zamoreš v premišljevanji Njegove grozovitne martre trdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Zaupaj vanj tudi ti in zdiinnis srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! oh kako je to, da se moje srce ne raztopi solz velike žalosti? Solze, o Jezus! prosim, solze prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem postanem deležen tiste milosti, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz polen tolažbe ne zadnjo uro Tebe videti zamogel.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod; usmili se nas!

IX. ŠTACIJON.

Jezus pade tretjič pod križem.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi!

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On, krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov, tepen, su-

van, sem ter tje po trdih kamnih
vlačen. O nesrečni greh, ki samega
Sinu božjega tako grozovitno mart-
raš! O grešnik, ni morda tvej ves
potrti in zdelani Bog vreden tvojih
solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo
in zemljo z enim prstom držiš, kdo
Te je tako neusmiljeno vrgel? Oh,
noben drug, kakor moja pregreha,
v katero sem tolikokrat padel. Moja
hudoba ni jenjala grehov delati,
zato se je množilo Tvoje trpljenje.
Toda glej, o Jezus! pri Tvojih nogah
zdaj s skesanim srcom klečim in
trdno sklenem, svoji hudobiji konec
storiti. Z objokanimi očmi Ti tisoč
in tisočkrat obljubim: nikdar več
nočem grešiti! O moj Bog, nikdar
več! nikdar več ne!

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast
bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. ŠTACIJON.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ko pride na goro,
Ga slečejo grdo,
Pijačo mu dajo
Ostudno in grenko.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus,
zunaj na svojem životu ves ranjen in
stepen, tudi znotraj z grenkim žol-
čem mučen. Pogledj, kako On tvojo
nesramožljivost, nespodobnost in

nečimernost v oblačilu s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojega nazega Jezusa in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tabo in med mano! Ti si ves ranjen, polen grenkosti in ves s krvjó oblit, jaz pa ves nečimern, polen sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus, pelji me Ti na pravo cesto. Stôri da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel Tvoje trpljenje občutiti, in da tako vreden postanem s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se naš, o Gospod! usmili se nas!

VI. STACIJON.

Jezusa na križ pribijejo.

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
Žebli mu zdaj nové
Se rane naredé.

Ź. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli nezrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kedar so mu judje meso, kite in žile z žebli prevrtali. Oh, kako je to, da sa tvoje srcé žalosti ne razpoči, ker

vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno zdelujejo tvojega Zveličarja! Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reči:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žeblji, kateri so Tebe na križ pribili, stôri s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na križ nabiti in tamkej umorjeni; da bodem v življenji in v smrti s Teboj križan, s tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. ŠTACIJON.

Jezus umrje na križi.

Na križi tam visi,
 Oh, sveta teče kri!
 Za grehe vseh ljudi
 Zveličar smrt stori.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
 R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči in premišljuj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje božje! Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, kateri ga križajo in žaliyo.

Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umrje z nagnjeno glavo.

Tako tedaj, moj Jezus je umrl? Res, umrl je na križi in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcom. Objemi križ in zdihni Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar Te slišim tudi za tiste prositi, kateri so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko za me storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen

in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Ja, moj Bog! zavoljo Tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazavati, in tako tudi upam ob svoji smrtni uri Tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z mano v raju!*“

Oče náš... Češčena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. ŠTACIJON.

Jezus je v križa snet in Mariji Devici
v naročje položen.

Marija, k Teb' hitim,
Tvoj'ga Sina častim,
Z vama dokler živim,
Rad jočem in trpim.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč,
kateri je srcé žalostne Matere pre-
bodel, kedar je ona svojega mrtvega
Sina v naročje vzela. Videla je njega

vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistokrat v srcu občutila! Kateri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno srcé? Oh greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijino srcé tako močno ranil. Objokuj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh mučenikov! kedaj bom vreden prav zapopasti Tvojo žalost in muko? Kedaj bom zadobil milost Tvojo žalost v svojem srcu nositi in s Teboj trpeti? O velika Gospá! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so Tebi tako žalost storili, da bom, ves skesan in spokorjen, v zupanji in ljubezni za Te umrl in po smrti s Teboj večno živel.

Oče naš... Češćena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se uas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. ŠTACIJON.

Jezus v grob polože.

Za naš greh mrtvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojega srca.

R. Molimo 'Te, o Kriste! in 'Te hvalimo.

R. Ker si s Svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdiho-
 vanje in jokanje Magdalene, Janeza
 in družih pobožnih duš, kedar jim
 je bil Jezus odvzet in v grob polo-
 žen. Zlasti pa si k srcu vzemi težavo

in grenko žalost Marije, njegove Matere, kedar je iz naročja zgubila svojega ljubeznjivega Sina. V pre-mišljevanji le-te njene žalosti in njenega trpljenja se moraš res sra-movati, da si pri obiskovanji tega križevega pota takomalo usmiljenja občutil. Oh! zdrami se vsaj zdaj pri tem zadnjem štacijonu. Poljubi s častjo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srcé in reci svo-jemu mrtvem Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si tako kr-vavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. O jaz želim in voščim Te v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen po sv. križevem potu k novemu življenju vstal in se v Tvoji milosti s tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji Tvojega trp-ljenja, katero sem zdaj premišlje-val, mi dodeli, da bo na zadnjo uro

Tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica: da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje zdihovanje sklenem s tistim zdihovanjem, s katerim si Ti na svetem križi svojo sveto dušo zdihtnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potem s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi Bogu...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

MOLITEV.

Nebeški oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si Svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je On po svoji britki martri in grenki smrti mene odrešil, Ti darujem ta sveti križev pot, katerega sem zdaj s tvojo milostjo obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo k povikšanju Svoje časti, v

zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov vsega svetá, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Jezusa Kristusa, Svojega Sina, usliši glas Njegove sv. krvi, in bodi milostljiv meni vbogemu grešniku!

Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija! Amen.

Molitve o posebnih potrebah.

O suši.

O Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da ko v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, s toliko večjim zaupanjem nebeških milosti prosimo. — Daj nam, prosimo Gospod! zdravega in pohlevnega dežja, in suho zemljo obličje z nebeškimi potoki milostljivo namoči. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oče naš Češčena Marija..... k sv. Eliju.

Marija varhinja.

O hudi uri.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod, duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila tihota velika, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli da potem znamnju + svetega križa prejde vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni večni Bog! zanesi, ker se bojimo, bodi milostljiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih in po silnem viharju žuganje hudega vremena ne obišče.

Za lepo vreme.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. — Bog! ki Te greh razžali in pokora potolaži, ozri se

milostno na k tebi kličejoče ljudstvo
in šibe svoje jeze, ki jih za svoje
grehe zaslužimo, od nas odvrni. Po
Gospodu našem Jezusu Kristusu, itd.

Ob kugi.

Skaži milost, Gospod! našim po-
nižnim prošnjam, in ozdravi dušne in
telesne bolezni, da odpuščenje prej-
memo, in se vedno tvojega blagos-
lova veselimo. Po Gospodu našem
Jezusu Kristusu, itd.

„Te Deum laudamus.“

Tebe, Boga, hvalimo — Gospoda te čas-
timo!

Tebe, večnega Očeta — časti vsa zemlja.

Vsi angelji — nebesa in vse moči.

Kerubi in Serafi — ti neprenehoma pojó:

Svet, svet, svet — Gospod Bog Sabaot!

Polne so nebesa in zemlja — slave tvo-
jega veličastva.

Tebe hvali častiti zbor aposteljnov.

Prerokov — hvaljeno število.

Marternikov — v belo oblečena truma.
Po vesoljnem svetu — te sveta cerkev
časti:

Očeta — nezmerne veličastva;

Prečastitega tvojega — pravega edinega
Sina.

Tudi svetega — Duha tolažnika.

Ti Kriste — kralj časti.

Si večni — Očetov Sin.

Ker si hotel zavoljo odrešenja včlovečiti
se, se nisi bal devičnega telesa.

Zmagal si želo smrti — in odpre vernim
nedeško kraljestvo.

Na desnici Bežji sediš — v časti Boga
Očeta.

Da imaš sodit — priti verujemo.

Prosimo te tedaj, pridi na pomoč svojim
služabnikom — katere si z drago kervijo
odrešil.

Daj nam v časti štetim biti — med tvoje
svetnike.

Zveličaj, Gospod! svoje ljudstvo — in
požegnaj svojo dedšino.

Vladaj jih — in povikšaj jih vekomaj.

Vsaki dan — te častimo.

In hvalimo tvoje ime vekomaj — in od
vekomaj do vekomaj.

Daj nas Gospod — današnji dan milost-
ljivo brez greha ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod! — usmili se nas!
 Dodeli nam svojo milost, o Gospod —
 kakor zaupamo v te.

V te, Gospod! upam — ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s svetim Duhom vred.

R. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.

MOLIMO.

Bog! katerega usmiljenje nima števila, in katerega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za podeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, itd.

Zahvalna pesem.

Hvala bod' gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarnika, dobrotnika
 In očeta ga častite!

Kerub Seraf, mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;
Trume izvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časte,
Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!
Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, božji sin
Je zapustil ga v spomin.

Milostljiv nam bodi dan's,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj, da storimo dobro radi.
V tebe upamo vsaki čas,
Da ne boš zaverigel nas.

Molitve o posebnih časih leta.

Ob novem letu.

Šlo je leto! Šlo je v večnost! Ura odbila je za uro, dan pretekel je za dnevom, teden za tednom, mesec za mesecom in tako izteklo je leto in šlo v morje večnosti, od kjer ga nikdar več nazaj ne bo.

V Tvojem svetem imenu, Jezus, začnem danes novo leto. Kar sem v preteklem letu dobrega storil, je storjeno, kar sem zamudil, je zamujeno za vselej. V tvoji roki je vse, ljubi Jezus, v tvoji roki je pa tudi vse, kar me čaka v ravno nastoplem letu. Morda, morda me zdaj leto več ne bo; morda bom počival v hladni zemlji. Oh, prosim Te, o Jezus, ne daj, ne daj, da bi me smrt nepri-

pravljenega našla! Gorje meni in gorje vsacemu, kogar smrt dohiti, ko na njo ne misli in ga najde v grehu, v slabosti, nepripravljenega! O Jezus! ki si za me na svetu trpel in poznaš naše reve in trpljenja, podpiraj me s svojo pomočjo tudi v tem letu, da bom vse svoja dela in opravila le v tvojem svetem imenu začel, opravljal in dokončaval; da nikdar v smrten greh ne padem; nikdar tvoje ljubezni ne zgubim, temuč le z Tabo združen le za Te živim in za Te delam.

Vse naj bo k časti božji, v pečeščenje Device Marije in meni v zveličanje. Jezus, Jožef, Marija, angel varuh in ti moj patron bodite z mano in spremljajte me po vseh potih skozi celo leto. Amen.

Sladko Ime „Jezusovo.“

Litanije v čast presladkega imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Bog Oče nebeški,*
 Bpg Sin, Odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živega Boga,
 Jezus, podoba Očetova,
 Jezus, svetloba večne luči,
 Jezus, kralj časti,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, sin Device Marije,
 Jezus, ljubeznjivi,
 Jezus, čudoviti,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, Oče prihodnosti,
 Jezus, poročnik velikega sklepa,

*) Usmili se nas!

Jezus, najmočnejši,*
 Jezus, najpotrpežljivši,
 Jezus, najpokorniši,
 Jezus, krotki in iz srea ponižni,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, naš ljubivec,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, izgled čednosti,
 Jezus, gorečnik za duše,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, naša pot in naše življenje,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, razsvetljevalec prerokov,
 Jezus, vodnik aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučenikov,
 Jezus, luč spoznovalcev,
 Jezus, čistost devic,

*) usmili se nas!

Jezus, krona vseh svetnikov, usmili se nas.
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega,*
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudobnega duha,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjanja tvojih navdihovanj,
 S skrivnostjo svojega svetega včlovečenja.
 S svojim rojstvom,
 S svojim detinstvom,
 S svojim najsvetejšim življenjem,
 S svojim trudom,
 S svojo smrtno britkostjo in svojim trpljenjem,
 S svojim križem in s svojo zapuščenostjo,
 S svojimi bolečinami,
 S svojo smrtjo in svojim pokopom,
 S svojim vstajenjem,
 S svojim vnebohodom,
 S svojim veseljem,
 S svojim veličastvom,
 Na prošnjo svoje presladke deviške Matere,
 Na prošnjo vseh svojih ljubih svetnikov,

*) reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče naš... Češčena si Marija...

MOLIMO.

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel:
„Prosimo, in boste prijeli; iščite, in
boste našli; in trkajte, se vam bo
odperlo“, prosimo te, užgi v nas
ogonj svoje presvete ljubezni, da te
iz vsega srcá, v besedi in v dejanju
ljubimo, in nikdar ne nehamo,
tebe hvaliti.

Daj, o Gospod! da spoštovanje
in ljubezen do tvojega svetega ime-
na vsikdar ohranimo, ker ne nehaš
tiste voditi, katere si v svoji ljubezni
vterdil. Po Jezusu Kristusu, Sinu

Tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v
edinosti svetega Duha, Bog vekomaj.
Amen.

Molitve pri božjem grobu.

Bodi počeščen, o Kralj, odrešenik
sveta, Gospod moj in moj Bog za
me križani! Bodi počeščena, o pre-
sveta glava, za me z ternjem kronana
in spalico tepena! Bodi počeščeno,
preljubeznjivo obličje, za me zap-
ljuvamo in udarjeno z hudobno roko!
Bodite počeščene premile oči, za me
s solzami zalite! Bodite mi počešče-
ne, sladke usta, za me z žolčem in
jesihom napajane! Bodite počeščene,
predrage ušesa, za me zasramova-
njem in zaničevanjem napolnjene!
Bodi počeščen, ponižni hrbet, za me
gajžlan! Bodite mi počeščene, pre-
častite roke, za me na križ razteg-
njene! Bodite počeščene, premila
persa, za me v trpljenju vse pretre-

sena! Bodi počeščena, desna stran, za me s sulico vojaka prebodena! Bodite počeščene sveté kolena, za me v molitev pripognjena! Bodite počeščene, častite noge, za me z žeblji pribite! Bodi počeščeno, celo telo Jezusa Kristusa, za me na križ obešeno, razmesarjeno, umorjeno in — pokopano! Bodi počeščena, predraga kri, za me iz vseh ran prelita! Bodi počeščena, presveta duša, za me na križi v roke nebeškega Očeta zročena!

V združenji tega počeščenja, o mili Jezus, priporočim in zročim ti danes in vsaki dan svojo dušo, svoje življenje, svoje srce in telo, vse svoje počutke in opravila, vse moje prijatelje in neprijatelje, dobrotnike, predpostavljene in sorodnike svoje, kakor tudi vse svoje neprijatelje, da nam pomagaš, nas rešiš, varuješ in zveličaš. Amen.

Tri zahvale Kristusu za trpljenje.

I.

O najkrotkejši Jagnje božje! ki si tri ure na križi tako revno in od vseh zapuščeno viselo, zahvalim te za tisto neizrečeno bolečino, katero si takrat trpel, ko si bil tako neusmiljeno razpet, da so se vse tvoje kosti lahko prešteti zamogle: prosim te, odpusti mi po tej tvoji neizrečeni bolečini, karkoli sem se s svojimi počutki pregrešil zoper tvojo dobroto. Amen.

II.

O najnedolžniši Jagnje Božje! z zahvalo vsehtvarite zahvalim za tisto veliko grenko žejo, ki so jo zavoljo zveličanja duš na križi pretrpel takrat, ko si s glasnim in žalostnim glasom zaupil: „žejin sem!“ in vendar ti družega niso dali piti, kakor

žolča in jesiha. Pogrenkosti te velike žeje te prosim: odpusti mi milostljivo, karkoli sem se z nezmernostjo v jedi in pijači pregrešil. Amen.

III.

O najdobrotljivši Jagnje božje! Z tisto častjo in hvalo, katero ti dajejo vsi svetniki in izvoljeni v nebesih, te zahvalim za tisto silno veliko bolečino, ki si jo takrat trpel, ko si bil na rokak in na nogah tako neusmiljeno z tumpastimi žeblji pri-bit, da se je od velike bolečine v tebi srcé treslo in trepetalo in vsi udje se skerčili. Po ti neizrečeni bolečini in grenki smrti te prosim, da mi vse pregrehe mojih rok in nog milostljivo odpustiš in svoje rane na rokah in nogah svojemu nebeškemu Očetu pokažeš in ga stem potolažiš, da mi grehe odpusti. Amen.

O veliki noči.

Aleluja! Aleluja prepeva s v nebesih, aleluja prepeva se danes tudi na zemlji. Premagana je smrt in pekel, Jezus ustal je iz groba.

Zveličar gre iz groba,
Premagana je smrt, trohnoba.

Aleluja!

Veseli se kristjan in zapoj tudi ti Zveličarju čast in hvalo, zapoj mu veselo alelujo!

O Jezus! danes je tisti dan, ko si častitljiv in neumerjoch od smrti ustal. Bodi zato hvaljen in počeščen! Bodi hvaljen in počeščen, da si pred svetom pokazal, da si pravi, živi Bog. Prepričani smo, da, kakor si Ti od smrti ustal, ustali bomo tudi mi. Nič se nam ni smrti bati, če bomo le tvoje zapovedi zvesto spolnavali. „Jaz sem življenje in ustajenje, kdor v mene veruje, bo živel, čeravno bi

bil že umerl“, rekel si ljubi Jezus. Kjer si ti, tam upamo, bodo tudi mi, tvoji otroci. Aleluja, veseli se moja duša! Po tem kratken, revnem življenji ustanem z Jezusom k večnemu življenju, kjer se bom ž njim na večne čase veselil in mu prepeval veselo alelujo.

O Binkoštih.

O sveti Duh! studenec vseh milosti in ljubezni, ki si denašnji dan v podobi ognjenih jezikov čez aposteljne prišel in jim svoje svete darove dodelil, ponižno Te prosim, dodeli jih tudi meni, ker brez njih ne morem nič dobrega storiti, še menj v nebesa priti.

Dodeli mi: *dar modrosti*, da vselej vse svoje dela z dobrim namenom začnjam in dokončavam.

Dodeli mi: *dar zastopnosti*, da božjo voljo v vseh okoljščinah spoz-

nam, zastopim, po njej delam in jo spolnujem.

Dodeli mi: *dar moči*, da se v boju tega življenja vedno tvojih naukov zvesto držim in me od istih nihče ne odvrne.

Dodeli mi: *dar znanja*, da dobro spoznam, kaj je prav, in kaj je napak in se tako ne pogubim, temuč zveličam.

Dodeli mi: *dar pobožnosti*, da goreč za čast božjo in za zveličanje svoje duše si čedalje bolji lužim časno in večno srečo,

Dodeli mi: *dar strahu božjega*, da nikdar iz strahu pred svetom božje zapovedi ne prelomim, temuč v djanju in govorjenju le to spolnujem, kar je Bogu ljubo in všeč.

MOLIMO.

O Bog, ki si denašnji dan srca vernih z lučjo sv. Duha razsvetlil in

podučil, daj nam s pomočjo ravno istega sv. Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej njegove tolažbe razveseliti. Amen.

Na praznik Sv. R. Telesa.

O Jezus! nebo in zemlja Te obseči ne morejo in vendar si Ti tudi med nami v skrivnostnem zakramentu pod podobo belega kruha! O čudež nezmerne ljubezni božje! Ljubezni, katere svet pač ni bil vreden in je še dandanes ne zasluži. O presrečni kristjani, ki samega Boga v svoji yasi med sabo imajo, ga lahko obiščejo, počastijo in se ž njim pogovarjajo.

O bodi pozdravljen, bodi počeščen Jezus v svetem Rešnjem Telesu!

O presladki Jezus! oživi, gani moje srce sladke ljubezni, da vedno po

Tebi hrepenim, Tebi služim, Tebe ljubim, Tebe molim, nikoli ne žalim in nikdar ne zapustim. O angeljski kruh, nasiti mojo dušo z nebeško sladkostjo! O ljubi Zveličar moj, Ti edino moje upanje, moje bogastvo, moje veselje, moje pribežališče, moj zaklad, dodeli mi to veselje, da se pridružim angeljskim korom, ter Ti tú v cerkvi in procesiji prepevam čast in hvalo.

O Jezus! ki Te danes ponesojo iz cerkve tje ven v čvetočo naravo, čez polja in travnike: oh, odvrni od nas in od tega kraja hudo uro, točo in strelo; pokončaj vse sovražne moči grmenja in hudih vetrov v oblakih in ognjenega podnebja, da bomo po prestani nevarnosti in strahu toliko veseleje Tebe častili i Ti hvalo péli. V imenu Boga Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

K presvetemu Srcu Jezusovemu.

(Otrok moj! kar zdaj bereš, navadi se na pamet in moli večkrat, če mogoče, vsak dan. Če boš Srcé Jezusovo častil, boš vse dobil od Jezusa, kar boš želel.)

Reči pogostoma:

„Bodi povsod ljubljeno presveto Srcé Jezusovo!“

„Presveto Srcé Jezusovo, usmili se nas!“

„Nebeški Oče! sprejmi milostljivo predrago kri, ki je tekla iz rane božjega Srcá Jezusovega, za potrebe sv. Cerkve in v odpuščenje ljudem, in bodi nam milostljiv.“

„O Jezus, in srca krotek in ponižen stori moje srcé Tvojemu podobno!“

O moj Jezus! da bi Te mogel ljubiti namesto vseh tistih src, ki Te žalijo in ne ljubijo! O bi jaz mogel nadomestiti, poravnati in popraviti vsa razžaljenja, ki se Tebi godé s

klevitno, rotenjem, nespodobnim obnašanjem v cerkvi, z božjimi ropi. O ljubi Jezus, kje in kedaj si Ti to zaslužil!?

Praznik vseh svetnikov.

Kristjanska duša! hočeš tudi ti v nebesa, posnemaj svetnike in svetnice! Hodi za njimi! Vari se greha! Prejemaj pogostoma svete zakramente!

Poslušaj, kaj ti kliče Jezus, sodnik vseh živih in mrtvih:

Otrok moj!

Eno samo dušo imaš; če to zgubiš, druge več ne dobiš.

Ena sama smrt te čaka; srcena ali nesrečna, če srečna ne bo, za te ni več pomoči.

Eno samo sodbo boš slišal; ali v večno veselje ali v večni ogenj.

Ena sama večnost te čaka; ali boš se večno veselil ali pa večno jokal.

Enega samega Boga imaš; še nje-mu ne služiš, si hudičev služabnik.

Eno te čaka; ali večno dobro ali večno slabo. De se ti bo večno dobro godilo, poslušaj mene, dokler si živ.

Kaj pomaga človeku, če si vse pridobi, svojo dušo pa zgubi?

Živi prav, dokler imaš čas!

Zadnjo nedeljo pobinkoštno.

Zemlja se bo raztopila
Božje jeze strašni dan,
Priča David in Sibila,
Vekomaj bo svet končan.

Strah neznani nas obide,
Rajtengo bo treba dat',
Božji Sin sodnik on pride
Dela skrivne preiskat.

Angeljska trobenta kliče,
 Strašni glas povsod gromi:
 Kviško mrtvi! bod' te priče,
 Zdaj pravica se godi.

* * *

Smrt, natora se zavzele,
 Vse človeštvo se zbudi;
 K sodbi duše vse hitele,
 Vsaka naj odgovori.

* * *

Zlate bukve tam kazale,
 Kar kdo storil dobrega,
 Tudi černe bodo dale
 Dela vse hudobnega.

* * *

Huda sodba se pričinja,
 Vsakega sodnik pozna:
 On noben' mu ne prijenja,
 Kar zasluži, to mu dá.

* * *

Kaj hudobnež nek poreče?
 Kam pomoč naj gre iskat?
 Še pravičnega zlo peče
 Skerb, al' bo mogel obstat?

* * *

V ogenj strašni boš zaperl
 Vse hudobne vekomaj,
 Prosim, da bi se odperl
 Men' takrat nebeški raj.

K tebi, o Gospod! zdihujem
 V ponižnosti srcá,
 Daj, da srečno popotujem,
 Srečno grem s tega svetá.

Češčenje Marije Device.

Otrok moj!

Za Bogom dáj čast prvo Mariji Devici! Ona je naša mati, ona je naša pomočnica, ona je varhinja tvoja in vse nedolžnih otrok; ona je kraljica nebes in zemlje. Še nikoli se ni slišalo, pravi sv. Bernard, da bi bil kdo zapuščen, ki se je k Mariji obrnil.

Če boš sv. Rešnjé Telo pogosto-
ma prijemal in častil Marijo Devico,
bodi gotov, da prideš v nebesa. Čas-
tivec Marijin ne bo zgubljen.

Vse časti Marijo! Je ni dežele, je
ni tudi vasi in hišice, kjer bi Mariji
čast ne prepevali. Osebe obojega
spola in vsake starosti, od malega
otročiča, ki komaj govoriti zna, do
sivega starčka, vsi povzdigujejo svo-
je oči k Mariji, vsi kličejo Marijo.

Otrok moj predragi! kliči Marijo
tudi ti!

Zdihni k njej večkrat tako:

*„O Marija, Kraljica nebes in zem-
lje, prosi za nas!“*

*„O naša ljuba Gospa presvetega
Srcá, prosi za nas Boga!“*

*„Sladko Srcé Marijno, bodi moje
rešenje!“*

*„Visoko hvaljena bodi vsikdar de-
viška Mati Tolažnica!“*

O Gospa moja! O mati moja!
 Tebi se vsega darujem in da se ti
 vdanega skazem, ti danes posvetim
 svoje oči, svoje ušesa, svoje usta,
 svoje srcé, sebe vsega popolnoma.
 Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati!
 vari me, brani me, kako svojo last
 in posestvo.

„Češčena si Marija ti,
 Naj se glasi do konca dni.“

MOLITEV

k blaženi Mariji Devici v „Lurdu.“

(Otrok moj! Znano ti je morda, da v
 Lurdu na Francozkem se je Devica Ma-
 rija eni deklici prikazala. Osemnajstkrat
 je ta srečna deklica Marijo videla. Ime ji
 je bilo Bernardinea. — Ko je deklica
 necega dné prikazen prašala, da naj ji
 pové, kdo da je, rekla je: „Jaz sem brez
 madeža spočeta.“)

O brezmadežna *Marija Devica!* Mati usmiljenja, zdravje bolnikov, pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, Ti poznaš moje potrebe, moje britkosti, moja trpljenja; ponižaj se, ter se milostno na one ozri. S prikazanjem v ti jami si ti hotela, da bi ona postala imeniten prednosten kraj, s kterega bi Ti svoje blagre delila, in vže mnogo nesrečnih je našlo tukaj zdravilo boleznim duše in telesa.

Polen zaupanja sem prišel prosit Tvojih maternih dobrot; usliši, o *sladka Mati!* mojo preponižno prošnjo in obložen s Tvojimi dobrotami se bom trudil posnemati Tvoje čednosti, da postanem deležen Tvoje slave v nebesih. Amen.

„Blagrovano naj bo sveto najčistejše in brezmadežno spočetje *Marije Device, Mati Božje!*“ (300 dni odp.)

Otrok moj!

Vsak večer, prej ko zaspíš, moli lepo *gre-vengo* čez tvoje grehe, ki si jih čez dan storil in obžaluj jih srčno.

Ko si se vlegel v posteljo, spomni se na smrt in na posteljo, ki te čaka v trugi. Vari se slabih misli in združen s tvojim angeljom reci:

O Marija, čista Devica!
Bodi moja pomočnica.

Angelj moj,
Bodi z menoj!

Jezus, Jožef, Marija, Vam darujem svojo dušo in svoje telo!

Jezus, Jožef, Marija, stojte mi na strani zdaj in na mojo zadnjo uro!

Jezus, Jožef, Marija, z Vami v miru naj živi in naj se loči moja duša!

Dve poti s tega sveta na uni.

Otrok moj!

Dve poti peljeti s tega sveta na uni. Ena pelje v veselje, ena v žalost. Ena drži k Bogu, druga proč od Boga. Ena k Mariji, druga od Marije. Ena je široka, lepa, prostorna, z drevjem obsajena, prijetna, pa konča žalostno. Druga je ozka, sterma, s kamenjem obsuta in z trnjem obraščena, konča pa z veseljem.

Ena toraj pelje v nebesa, druga v pekel.

E drži v večno veselje, druga v večni jok.

Po kateri boš hodil otrok moj!? Katere se boš držal? Po eni ali drugi moraš hoditi, srednje poti je ni.

Otrok moj! hodi po prvi poti, ker ta je prava, ona drži v večno veselje, v nebesa. Poslušaj in pomisli, kaj so:

NEBESA.

*Kratko je trpljenje
Večno pa je veselje.*

Misli si otrok moj, jasno noč z brezštevilnimi zvezdami; oh kako je lepa! misli si potem svitlo jutro, ko sonce izhaja in svoje prve žarke čez pomladanko naravo, čez zelene hribe in doline, čez lepopisane travnike razliva; oh kako je to krasno! Misli si dalje vse lepote svetá, vse lepe mesta in vasi; misli si vse veselje in prijetnosti na tem svetu; misli si vse lepe cerkve in hiše, vse drage kamne in žlahtne rude, zlato in srebro; kako je vse to lepo, krasno in prijetno! in vendar glej! vsa ta lepota, krasota in prijetnost zgine in ni nič proti lepoti, krasoti in prijetnosti nebes.

Otrok moj! Preslaba je naša pamet, prereven naš um, da bi zamogli

zapopasti lepoto, krasoto in prijetnost nebes in nebeškega veselja. Nobeden je ne more dopovedati! Da tudi vse trpljenje tega sveta ni nič proti nebeškemu plačilu. Tam ne bo več ne nadloge ne bolezní, ne bolečine ne žalosti, tudi smrti več ne bo, ker vse to bo minulo. Ta zemlja je dolina solz. V nebesih pa bomo čisto veselje vživali brez nobenega strahú. V nebesih ne bo klevitne, ne vpitja, ne krega ne prepira. Bog sam bo obrisal vse solze od oči izvoljenih. Tam v nebesih pa tudi ne bo nobene starosti, ne njenih slabosti in nadelžnosti, kar je strohljivega obleklo bo nestrohljivost.

„Pride ura, ko bodo vsi, ki spijo v grobeh, slišali glas Sinu božjega, in tedaj bodo prišli, ki so dobro delali, v ustajenje življenja.“

Da, — veselje, čast, sladkost, sre-

ča, zadovoljnost, ki jo bomo uživali v nebesih, se ne dá nikakor dopovedati in noben človek je ne more zapopasti, „*Nobeno oko ni vidilo, nobeno srcé ni občutilo, noben jezik ne more spregovoriti, nobeno pero ne more popisati, kar je Bog pripravil tistim, ki njega ljubijo.*“

Poslušaj otrok!

Svetega Avgušтина naprosil je njegov prijatelj Sever, da naj bi mu vsaj nekoliko povedal ali napisal od nebeškega zveličanja in veselja. Sv. Avguštin se zapre v sobo in vzame pero v roko, da bi poprej še pisal sv. Jeronimu, in ga v tej zadevi prašal za svét. Ali — naenkrat, kakor sam sv. Avguštin piše, ga je obdala prečudna svitloba, kakoršne ni nikoli še vidil in katere dopovedati ne more, in vso sobo njegovo je napolnila nezrečeno pri-

jetna dišava. Začuden, ves iz sebe, zasliši sv. Avguštin glas, ki mu dé: Kaj delaš Avguštin? Misliš li, da se zamore zlití vse morje v malo posodico, ali da se obseže vsa zemlja z eno roko? Boš li mar ti gledal, kar nobeno oko ni vidilo; boš li razumel, kar nobenega srcé ne more razumeti? hočeš li pregledati, kar je neskončno, nerazumljivo? — In to bil je glas sv. Jeronima, ki je ravno tisti dan v Betlehemu umerl, in ki je s to prikaznijo pokazal, da se nebeško veselje, katero je ravnokar zadobil, ne dá dopovedati ne opisati.

Ja, ja, kar je Bog pripravil svojim prijateljem presega vso vero, naše upanje in ljubezen, premaga vse naše hrepenenje. To veselje zamoremo zadobiti, nikakor pa ne moremo je ceniti, je zamoremo si zaslužiti, nikakor pa popisati.

Vse, vse, karkoli se zamore reči

ali misliti od nebeškega veselja, je komaj senca proti neskončni, nezapopadljivi sladkosti, katero uživajo izvoljeni in katera čaka tudi nas, kedar kje pridemo. „Tolika je sladkost nebeškega veselja, pravi sv. Avguštín, da, ko bi le ena sama kapljica te sladkosti v peklenški brezden kanila, bi vso peklenško grenkost v sladkost spremenila.“ Miljonov in milijonov let bo preteklo, ali veselje nebeško bo vedno novo, kakor da bi se bilo še le začelo.

Otrok moj! spomni se vsak dan, kaj te čaka, če boš Bogu služil. Kakor bodo pogubljeni v peklu za vselej, na vekomaj ostali, brez upanja rešenja, tako se bodo izvoljeni v nebesih z Bogom sklenjeni vekomaj veselili. Skrbi, delaj za nebesa! Brez dela ni plačila, brez vojske ni zmage.

Kratko je trpljenje, večno pa je veselje.

„*Bomo šli*“, „*bomo šli!*“ ponavljal je veselo sv. Alojzi umirajoč. „*Kam pa?*“ ga uprašajo okolistoječi. „*V nebesa!*“ jim odgovori, „*v nebesa!*“ Če te tedaj tudi na tem svetu zadene bolezen, pomisli na nebesa! Če te obišče trpljenje, težava, trud, spomni se na nebesa! Če te obišče pomanjkanje, lakota, poglej proti nebesom. Če potrka na vrata tvoje hiše celo smrt, ti vzame ljubega očeta, drugo mater, brata, sestro, spomni se na nebesa, kjer se vsi zopet enkrat snidemo. Za trpljem sledi veselje, za delom plačilo.

„**Veselite se, pravi Kristus, ker vaše plačilo je obilno v nebesih!**“

O srečen, presrečen kraj, srečen, čez vse srečen dom so nebesa! O srečni, presrečni, ki ga dosežejo! „*Oni bodo Boga gledali!*“ V družbi angeljev in arhangeljev, kerubinov in serafinov prepevali mu bodo ve-

selo alelujo na večne čase. To bo veselje! — Sv. Terezija bila je za en hip v nebesa zamaknjena, pa vendar rekla je na to: kar sem vidila, bilo je tako veliko, da preseže vso pamet. „*Glej moja hči, rekel ji je Jezus, kaj vse zgubijo tisti ki me žalijo!*“

Otrok predragi! vidiš, kaj te vse čaka v nebesih!?

„**Veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih!**“ pravi Jezus.

Štrašne so te besede! In te strašne besede on večkrat ponavlja.

Otrok moj! tudi ti si poklican, tudi tebi so nebesa na ponudbo, oh, skrbi za nje! delaj, moli, potrudi se! Če te zgubiš, bo vse zgubljeno. Ne išči toraj posvetnega veselja in glej, da te blago, denar, igra, ples, ponočvanje, nesramnost in slaba tovaršija ne premoti. Vari se greha in izogibaj

se slabega človeka, bolj ko strupene kače. Greh ti nebesa zapre, cdpre pa pekel.

„Ne tatje, ne roparji, ne nesramneži, ne lakomni ne pojdejo v nebeško kraljestvo“ pravi J. Kristus.

Ljubi Devico Marijo in priporočuj se ji vsak dan! Slušaj očeta in mater in tvoje predpostavljene in ne zabi, kaj te čaka v nebesih, če Bogu služiš.

„*Mladenič moj, rekel je Jezus mlademu fantu, hočeš iti v življenje, (v nebesa), spolnuj zapovedi!*

Otrok moj!

„*Če hočeš priti v nebesa, spolnuj zapovedi!*“

PEKEL.

**Kratko je veselje,
Večen je jok.**

Ena pots tega sveta drži v nebesa, druga pa v — pekel.

„*Poberite se spred mene, vi pre-
kleti v večni ogenj, ki je pripravljen
hudiču in njegovim služabnikom!*“
tako poreče sodnik tistim, ki bodo
na levi roki.

Oh! grozne in strašne besede,
otrok moj!

Resnica je neovržljiva, da bo pravični Bog hudobne vekomaj zavrgel in jih pahnil v kraj večnih kazni, kateri kraj imenuje se pekel. Kje je ta kraj? to vé Bog, vé Jezus, ki od njega govori. Kakor je Bog pravičen, tako je tudi pekel resničen. Ako ni pekla, ni tudi nebes. Kristus pekel imenuje kraj večnega ognja, unajne teme, joka in škripanja. Sveti Janez ga primerja žveplenemu jezeru; sveti Pavel ognjenemu plamenu. Ali — strašne so sicer te podobe, toda le senca niso grozovitega kraja, ki nas čaka, ako tje pridemo. Trp-

ljenje v peklu je grozovito, je strašno, je nepopisljivo. Pogubjeni so zavrženi spred božjega obličja: satan, pijanci, tatje, razbojniki, nečistniki, preklinjevalci in vsi slabi ljudje so njih družba. Peklenski ogenj bo pogubljene vedno žgal, pa ne požgal. In to bo večno!... za vselej!

Misli si: Bog bi poslal tje pred peklenška vrata enega svojih angeljev, ki bi pogubljenim rekel: „Jenjajte jokati in vpiti, bodite potolaženi; prišel bo čas, ko se vas bo Bog usmilil!“

Vsi z enim glasom bi zavpili: „Kedaj? kedaj? Ali bomo še sto let trpeli?“ — To bi bilo premalo. „Kaj, morda še tisoč let?“ — „To ni zadosti, Bog vas bo rešil iz tega trpljenja, ko bo preteklo toliko milijonov let, kolikor je zvezd na nebu in kapljic v morju.“

Ako bi angelj pogubljenim to naznanil, bi jim bil ta prestrašni glas vendar v veselje in v tolažbo; kajti prestrašna versta milijonov let bi vendar le enkrat pretekla, in ko bi pretekla, bili bi rešeni. Pa, o moj Bog! tega veselega glasú noben angelj pogubljenim prinesiti ne more. Nad peklenskimi vrati stojé zapisane dve besedi. In te dve besedi sti.: „Zmiraj! — Nikoli!“ Ko pogubljeni v prestrašnih mukah rujovejo in vpijejo: „Kako dolgo bo še to trpljenje?“ razlega se po peklenških stenah: „Zmiraj!“ In ko se nebes spomnijo in zvijaje uprašajo: „Kedaj bomo tje prišli?“ zašumi in razgromi jim po ušesih: „Nikoli!“ In ko slišijo to večno — nikoli — spremeni se njih upanje v obupnost, prošnje v rotnje in zopet preklinjajo nebo, preklinjajo dan in uro svojega rojstva, preklinjajo vse križen. Pa vse zastonj.

„Njih červ ne umerje in ogenj ne ugasne.“

Oh, prestrašni pekel!

Slušaj!

Živel je v nekem kraji brezveren bogataš. Ostudno in pregrešno je bilo življenje. Sam poglavar tiste dežele, bogaboječ in pravičen kristjan si je prizadeval, da bi brezverneža, sicer prijatelja njegovega, kaj spreobrn timer.

Kaj se vmisli?

Bogataša povabi neko jutro na lov. Ta pride in gre z kraljem na lov. Za lovom sledila je igra, ki je trajala več ur. Ko se igre naveličajo, podajo se vsi skupaj h komedijam v gledišče (teater). Tega bil je bogataš kmalu sit, ali kralj ga je povabil, treba je slušati.

Po komedijah, ki so trajale štiri debele ure, podali so se v prostorno, veliko sobano (šalo), kjer je igrala

krasna godba. Težko, silno težko šel je kje bogataš. „Kralj me hoče umoriti, mrmral je sam z sabo; še kaj naj se umisli, jaz sem mrtev.“

In res, — po godbi naznani mu kralj, da treba iti na ples, h kateremu pojde tudi on sam. „O gorje meni! začne zdihavati, zdaj pa še ples!“ „Še na nogah več stati ne morem, in zdaj še ples!“

„*Svitli kralj!* mu pošlje odgovor, *za božjo voljo, pustite me, da se malo opočijem! Osemnajst ur kratkočasov! O tega je preveč! Osemnajst ur brez prenehanja! Jaz tega prenašati ne morem!*“

„*Ne moreste prenašati —* mu kralj odgovori — *kako bote prenašali pa tisto dolgo večnost samega trpljenja in joka, brez prenehanja, v katero vas pripelje vaše slabo življenje?!*“

Pomagalo je — brezverni bogataš se spreobrne.

Otrok predragi!

Moli, delaj kar je prav, ne zabi na Boga, skrbi za nebesa, dokler imaš čas. Misli večkrat na peklenski ogenj, da vanj ne prideš, ker strašne so besede prihodnjega sodnika:

„Poberite se spred mene, vi preklieti, v večen ogenj!“

Mašne pesmi.

I.

Kirie.

Pred Bogom poklenimo * Povzdignimo
serce, * V nebesa zdaj pošljimo * Vse
misli in želje. * Ta dar presvete maše *
Sprejmi od nas, o Bog! * Naj zbríše grehe
naše, * Naj var'je nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo, * Žalili smo Boga,
* O težko vest imamo, * Pokoja nam ne
dá, * Marija, vsi svetniki, * Pomoči pro-
simo vas; * Smo grešniki veliki, * O Kriste
usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala! * Na zemlji
mir ljudem; * K' je milost Božja dala *
Rešenje vsem stvarem. * Bog! hvalo Ti

pojemo, * Prišel si greh odvzet; * Ti slavo,
čast dajemo, * Ti sam, o Bvg, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje * V življenje
srečno pot, * Temoto razsvetljuje * Nas
varje grešnih zmot. * Kristjani, poslušaj-
mo, * Kaj Jezus nas uči; * Po njem se
vsi ravnajmo * On zglede nam delí!

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni! * Za nas pre-
čisti dar, * Ga grešniki nesrečni * Damó
na Tvoj oltar; * Za svoje hudobije * In
celega svetá; * Oaj nam jih čisto zmije
* Nam Tvojo milost dá.

Sanktus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški, * Oblast
imač čez vse! * Ves svet in rod človeški
* Ti hvalo, čast daje. * Naj vedno hval-
jen bode * Češčen in povikšvan, * Odrešit
vso narode * Od Boga nam poslan!

Pri povzdigovanji.

O angelji, hitite, * In pridite z nebes.
* Z nam' sveti kruh molite, * Ni več
kruh, Bog je res, * Počutkom vsem te-
lesa, * Je Jezus tukaj skrit! * Da b' sko-
raj šli v nebesa * Ga gledat in častit.

Obhajilo.

Moj Jezus! Tebe vžiti * Iz srea jaz želim; * Pa k Teb' ne morem priti, * Ker tolikrat grešim. * Operi dušo mojo, * Slabosti njene veš; * Pokaži milost svojo * Da v duhu v mene greš.

Konec.

Svet dar smo dokončali, * Odpéli čast Bogu, * Očetu darovali * Njegovega Sinu. * Mertvim in živim sprava * Za grehe naj bo to; * Naj nam bo vsem zastava, * Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Pred stolom Tvoje milosti * Tvoj verni ljud kleči: * In Tebe, Bog, v ponižnosti, * Svojga srea časti * Stor' milost tem, ki si želé * V solzah oprat' lastne dolgé. * Odpusti Oče grešnikom, * In skaži se dobrotljiv nam, * Dobrot — ljiv — nam * Dobrotljiv skaži se nam.

Gloria.

Čast bod' na visokosti * Bogu na vekomej, * In mir po širokosti * Na zemlji bod' vselej. * V ponižnosti pojemo * Teb' hvalo, trojni Bog! * Od tebe zgolj prejmemo * Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz Tvojih ust izide, * Svet evangelium,
 * Na dno letó se snide, * Vseh kristjanov
 um, * Modrost nas sama viža, * Resnica
 nas uči: * Kdor se pod njo poniža, * Ta
 srečno prav živi.

Kredo.

Gospod, pred Tabo s trepetanjem, * Te
 Tvoja verna stvar spozna! * In verje z
 živim spoštovanjem * Na Tebe pravega
 Boga: * Tud' verje v Tvoj'ga ljub'ga Sina,
 * Spočet'ga od svet'ga Duha, * Ko Je-
 zusa ga korenina * V deviškem cvetju je
 cvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje, * Gospod, leté
 dari; * Ž njim tud' Tvoj ljud zdihuje, *
 In s srcem kvišk puhti. * V tem kruhu
 je in vinu * Za grehe naše dar, * K
 Tvoj'ga Sinú spominu * Je obložen oltar.

Vzem' Bog! le to darvanje, * Dobrot-
 liv Oče naš, * Omeči to zdihvanje, * Da
 nam spet milost daš. * Le smert in kri
 presveta * Ljubega Jezusa * Nam dá up,
 da bo vzeta * Milostno prošnja ta,

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti * Je Bog in naš
Gospod, * Z angeljci pojte: Sveti, * Si
Ti, Bog Sabaot! * V nebesih in na zemlji
* Vso hvalo, čast vselej * Stvari, Bog!
svoje jemlji * Zdaj, in na vekomej.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti, * Ves mi-
lostljiv na ta oltar! * Ti nanj postav'no
po dolžnosti * Zdaj Tebi dopadljivi dar;
* Ta dar je sam Tvoj Sin edini, * Iz
zgolj ljubezni darovan: * Za nas prisojen
umornini, * Strašno na križu bil zaklan.

Obhajilo.

Gospod, jaz nisem vreden, * Da b' Tebe
dans zavžil, * Al' reci da bom vreden, *
Ter bodem zopet živ. * V duhu Te pre-
jeti * Iz serca jaz želim, * Daj, Źenin
naš presveti! * Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali, * Ta dar je Bog,
Tvoj Sin: * Mi smo vsi skup spoznali *
Tvojih darov spomin. * Daj, da bomó
prijeli * Rešenje z grešnih vez. * Posled-
njič nam dodeli * Svoj blagoslov z nebes.

Pesmi o raznih cerkvenih časih.

Adventna.

Vi oblaki, ga rosite! * Ali zemlja naj
ga dá; * Vé nebesa ga pošljite * Skor'
Zveličarja svetá! * Milo so ljudje zdihvali
* V grehlih in témi ječali; * Bog je bil
zemljó preklel, * Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški usmili * Vidi tol'ko bo-
lečin; * Da bi se ljudje rešili, * Se po-
nudi božji Sin: * D'vico Gabrijel pozdravi,
* In Marija čista pravi: * Lej pokorno
je sercé, * Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela * Nam odklene
vsem nebó: * Lej Devica je spočela, *
In Beseda je mesó! * Pred Gospoda po-
klenimo * Njega milost zahvalimo, * Bla-
gor tebi, grešni svet * Jezus pride greh
odvzet.

Bratje! dosti je že spanja, * Glas ne-
beški kliče nas, * Dan se bliža, noč od-
ganja, * Zdaj prihaja srečni čas. * Od-
vrzimo vso hudobo, * Oblecimo pa svit-
lobo, * Da prejde grehov noč, * In nas
vodi Božja moč

Ne živimo več pregrešno, * Svet apostelj nas uči, * Ne nečisto, ne požrešno, * Nevošljivost naj beži; * Naj se vsak pred njim poniža, * Čegar prihod se nam bliža, * Da bo s čistim srcem vsak * Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej, * Da se spolni, kar želim, * O prinesi moč od zgorej, * Da se čisto spokorim. * Ti prinesi mir nebeški, * Da ga vživa duh človeški, * Daj, da pridem sodnji dan, * Med ovce na desno stran.

Božične pesmi.

I.

1. Pogledjte čudo se godi! * Kaj mora nek to biti? * Tak svetli dan o polnoči! * Kaj to če pomeniti? * Glej angelja pred nami stat'! * Luč svitla ga obsega; * Od groze moram trepetat', * Povejte, kaj bo s tega?

2. Tako pastirji govoré, * Pa angelj se oglasi; * Veselje oznanujem le, * O srečni časi! * Zveličar se nocoj rodi, * Ni treba nič se bati, * Ubožen v jasliah leži, * Lahko ga je poznati.

3. Zaslišijo nebeških trum * Častit Boga na nebi, * Veselja mu ženejo šum * Da svet otme v potrebi. * Njih petja glas razlega se, * Veselo po širjavah, * Mir Vam, ki dobre volje ste, * Bogú čast po višavah!

4. Pastirji se razveselé, * Ko slišijo novico, * Do Betlehema hrepené, * Spoznat' želé pravico. * Pogledat pojd'mo, pravijo, * Kar angelji so rekli; * Tekó in se ne ustavijo, * Da k jaslim so pritekli.

5. Tam dete vidijo lepo, * Ga ni se moč nagledat', * Tak ljubeznivo in sveto! * Želé mu dopovedat', * Da ljubijo ga iz serca, * Da vse bi radi dali, * Nauke vse, katere dá, * Da bodo spolnovali.

6. Tud' k jaslicam zdaj pojdimo; * Bodimo vsi veseli, * Zahvalo, čast Bogú dajmo, * Ker smo pomoč prejeli. * Pozdravljen bod! Zveličar moj! * Pozdravljen, Jezus ljubi! * Si prišel sam do nas nocoj, * Da nas otmeš pogubi.

II.

1. Kaj se vam zdi, pastirčiki, * Al' ste kaj slišali? * O srečni čas, zdaj gre za

nas, * Z nebes veseli glas. * *Gloria in excelsis Deo!* * Tako angeljci pojejo; * Bogu čast na visokem * In mir dobrim ljudem.

2. Jaz vam povem, da precej grem * Za glasom v Betlehem; * Bi zvedel rad, želim spoznat', * Kaj če na znanje dat'? * O bratje! zdaj o polnoči * Sem zvedel že zadost' reči; * Veliko čudo se godi, * Mesija se rodi.

3. Po daljni cesti, pri dobri vest', * Ljudje so prišli v mest', * Mestjane v sil' lepo prosil', * Da bi jih prenočil'; * To sta Marija, Jožef b'la, * Ki k popisovanju sta prisla, * Po hišah téh napolnjenih * Stan'vanja ni za njih.

4. Svet' Jožef sam, kar čujte tam * Marij' pové s solzami: * Devica, glej, kaj bode zdaj, * Stan'vanja ni za naj. * Saj vendar žlahto v mestu 'mam * Sem šel do njih z zaupanjem, * So me slovil', se zgovoril', * Bogu, Bogu se usmil'!

5. Marija pa je Jožefa * Lepo potroš-tala: * Prenesi to nocoj voljno, * Ker jutre boljše bo. * Le hitro pojva z mesta zdaj, * Da najdeva stanovanja kaj. * In gresta v mirno štalico * Med krotko živinico.

6. Tje prideta, ogledata, * Boga zahvalita; * Ves žalosten prav' Jožef k tem' * V serce se smiliš men'; * Preojstre zime silna moč, * Vsa trda postlja, dolga noč! * Nikar ne boj se, Ježef moj, * Saj Bog je z nam' nocoj.

Postna pesem.

1. Tam na vertu oljske gore * Zveličar naš kleči, * Smertna žalost ga premore, * Oh, kervavi pot potí. * In le hujše so težave, * Vidi strašno Golgato; * Le učenecv trudne glave, * V trdnem spanj' počivajo.

2. Že sovražni trop prihruje, * Iškarjot ga sam peljá. * Jezusa on poljubuje * In sovražnikom izlá. * „Kóga iščete“, — jim reče, * Straha vsi popadajo; * On se jim branit' neče: * Rabeljni ga zvežejo.

3. Iz ljubezni do Očeta, * In do grešnih nas ljudi, * Za dolgove vsega sveta * Božje Jagnje v smert hiti. * Togoté se trinoglavei, * Krotki Jezus le molči. * Ljudstvo šuntajo hinavci: * Križaj, križaj ga! kriči.

4. Nejevernik na sodišči, * Ga nedolžnega spozná. * Judovstvo pa na dvorišči

* Se vtolažiti ne dá, * „Jaz ne najdem“
 — Poncij vpije, — * „Da bi smerti vred-
 den bil.“ — * „Naj nad nas pa se raz-
 lije,“ — * Kliče ljudstvo — „Njega kri.“

Velikonočne pesmi.

I.

Zveličar gré iz groba, * Ob moč je
 smert, trohnoba! * Velikonočno jagnje bil,
 * Je za nas drago kri prelil. Aleluja.

Otet je človek, rešen! * In v brezno
 satan trešen! * Smert nima svoj'ga žêla
 več, * Odpert je grob in kamen preč.
 Aleluja.

Odrešil je očete, * Veliko časa vjete, *
 Častito jih pelje sabo * V zaperto z gre-
 hom prej nebo! Aleluja.

O, kak se svet'jo rane * Neusmiljeno
 mu dane! * Veselje angeljsko verši, * Da
 smert je mertva nas uči. Aleluja.

Je trdna naša vera * Resnica je pod-
 pira: Zveličar je od smerti vstal, * Tud
 nas ne bode grob končal. Aleluja.

II.

Danica svetila * In mirna je noč, * Ker
 skalo odkrila * Je angeljska moč. * O

Jezus! naš kralj, * Vstal z groba si zal
 * Ti zmagal si smert, * In pekla si čert:
 * Aleluja, aleluja! * Raduj se Marija!

Marija predraga * V tihoti solziš, * Da
 Jezus smert zmaga, * Mu serčno želiš. *
 Lej, blagi Tvoj Sin, * V nebeški svetlin',
 * Naprej ti naznan', * Častitljiv svoj stan.
 * Aleluja, aleluja! * Raduj se Marija!

Svetlé so mu rane, * Kot solnčni je
 žar, * O strune, ve vbrane, * Zapijte le
 kar: * On rane ima, * Da svet ga spozná,
 * Nas rešil on Bog, * Je večnih nadlog.
 * Aleluja, aleluja! * Raduj se Marija!

Pod Tvojo zastavo. * Boga Te častim.
 * Za Tvojo še slavo * Rad smert pre-
 terpim. * Moj Jezus, Gospod, * O slava
 Ti bod', * O slava bod' Ti, * Vse kraje,
 vse dni! * Aleluja, aleluja! * Raduj se
 Marija!

Me zemljica mati * Zavije v moj grob,
 * Dan sodbe čem vstati, * Kot upal je
 Job! * Marija! o le * Pros' zame Ti še,
 * Da z groba teló * Mi vstane lepó. *
 Aleluja, aleluja! * Raduj se Marija!

Binkoštna pesem.

Prid' sveti Duh! aposteljnem dan, * Ker
si bil danes vanje poslan, * Da čuda božja
pravijo, * Sovražnikom se ustavijo. * Prid'
sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid' sveti Duh! daj svoje dari, * In
jih med svoje verne razlij; * Resnico da
poslušajo * In nje sladkosti okušajo. *
Prid' sveti Duh! razsvetli nas Ti.

Prid' sveti Duh! omêči sercé, * Zažgi
nam v sereih željé: * Ljubiti kar je pra-
vičnega, * Se varovati krivičnega. * Prid'
sveti Duh! ljubezni svete.

Prid' sveti Duh! podpiraj slabost, *
Poterdi v sereih pravó svetost; * Daj, da
se ne spodtaknemo, * V ljubezni ne pre-
maknemo, * Prid' sveti Duh! Ti naša
krepost.

Prid' sveti Duh! Ti zvesti vodnik, *
Veselje naše, naš pomočnik! * O vodi nas
do večnosti, * Pripelji nas do srečnosti. *
Prid' sveti Duh! Ti naš poterdnik.

Sv. Rešnje Telo.

Praznika svetega * Dan's veselimo se,
* Prav iz vnetega * Serca naj hvala gre.

* Staro preide naj, * Vse novo bodi zdaj,
 * Misli, dejanje vsak prenavljaj.

Dans mi praznujemo * Zadnje noči
 spomin, * Ker se spomnujemo, * Kako je
 Božji Sin * Svoje prijatle zbral, * Jagnje
 jim jesti dal, * S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo * Velikonočno jed, *
 Zadnjič dobivajo * Rešnje Telo prejet'. *
 Jesti jim ga daje, * Pa razdeli se ne, *
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejemajo * Slabi njega Telo, *
 Se ga navzamejo, * Moč jim je prava to ;
 * Kelih jim tud' zročí, * Dá jim ga in
 velí: * Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak' je postavljeno * Njega Telo za
 dar; * Dušam pripravljeno, * Da ga za-
 uživa stvar * Mašniki to storé, * Da od
 njega živé, * In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega * Kruha náš duh
 živi, * S kruha človeškega * Se nam prav'
 Bog stori. * Čudi se, o kristjan! * Jezus
 je vsem v jed dan, * Bod' si reven al'
 zaničvan.

Danas Te prosimo, * Trojni, edini Bog,
 * V sereih Te nosimo, * Vari nas vseh
 nadlog. * Živi nas slabe zdaj, * K Tebi
 nam priti daj, * In Te vživat' na vekomaj.

Venec Marijinih pesmi.

Češčena si Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja * Nam
zvezdica daničica, * Se sliši milo že zvo-
njenje, * Mariji v čast in počeščenje; *
In z zlato zarjo vse časti: * Češčena si,
Marija Ti!

Ko više sije solnce že * Vzdiguje se,
čez poldne gre * Se sliši spet zvonjenje,
* Mariji v čast in počeščenje; * Čez hrib
in plan se oglasi: * Češčena, si, Marija Ti!

In kedar solnce že ljubó * Nam za
goro žari slovó, * Se glasno sliši še zvo-
njenje, * Mariji čast in počeščenje; * V
večernem hladu se glasí: * Češčena si,
Marija Ti!

„Češčena si, Marija Ti!“ * Naj se glasi
do konca dní, * Naj vedne sliši se zvo-
njenje, * Mariji čast in počeščenje; *
Nebó in zemlja naj glasí: * Češčena si,
Marija Ti!

Češčena.

Češčena kraljica! * Češčena mi bod';
* O čista Devica * Češčena mi bod'.

K' Tebi Marija! * Na goro hitim, *
 Pri Tebi Marija! * Jaz biti želim.

Pa nekaj predraga! * Nazaj me derži;
 * D'vica preblaga! * Oh! greh me teži.

Sem daleč zabredel * Od Tebe moj up!
 * Globoko je vjedel * Pregrehe me strup.

Pomagaj, Marija * O prosi za mé! * Po-
 magaj Marija! * Da pridem do Té!

Vse upanje svoje * Postavim na Té, *
 Le dete Ti svoje * Poprosi zamé!

Zatorej, Marija! * Češčena mi bod'! *
 Na veke Marija! * Češčena mi bod'!

Salve Regina.

Češčena bodi, o kraljica, * Nebes in
 zemlje Ti gospá! * Mogočna, usmiljena
 Devica, * Vsa čista in brez madeža! *
 Marija, k Tebi uboge reve, * Mi zapuš-
 čeni vpijemo, * Objokani otroci Eve *
 V dolini solz zdihujemo.

Češčena bod' presveta Mati, * O mati
 božje milosti! * Tako Te smemo imen'vati,
 * Ker Porodnica božja si. * Marija, k
 Tebi itd.

Češčena, naše bod' življenje! * Življe-
 nje, počastimo Te, * Častiti Tebi to češ-

čenje * Ko mater' Jezusovi gré. * Marija,
k Tebi itd.

Češčena bodi brez števila, * Velikrat
naša Ti sladkost! * Češčena pomočnica
mila * In upanje v naši slabost! * Ma-
rija, k Tebi itd.

Oči prijazne v nas obrni, * O sladka
in dobrotljiva! * Prihodnje zlege nam
odverni, * Po smert' pokaž' nam Jezusa.
* Marija, k Tebi itd.

Slava Marije.

I.

Najbolj blaga, mila, draga * Si Marija,
D'vica Ti * In čistejše in svetejše * Biló
ni nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje, * Je zgolj milost
in sladkost, * Ni človeško, je nebeško, *
Zmaga angeljsko svetost.

Dopadljive, ljubeznjive * Zvezde oči
Tvoje so: * Kakor pšice, vse sladčice, *
Naša serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage * Tvoje svete
so roke, * Polne gnade, ktere rade * In
obilno nam delé.

Ti Devica si kraljica, * Cele zemlje,
vseh nebes; * Pa ponižáš in približáš, *
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala * Tudi mojim
se očem? * Skoraj, skoraj prid' od zgo-
raj, * Da s Teboj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila * Si sovražniku
iz rok, * Pridi k meni in me deni * V
trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo * K nam je tako
mater zbral, * Ga ljubimo, ga molimo *
K' je vso čast Mariji dal.

Živi, živi! vpijmo: živi! * V srcih
nam Marijn' imé! Hvalo vedno, hvalo
vredno * Jezusu zvesto srcé.

II.

Glas iz serca poženimo * Mater božjo
poslavit, * Da pusti nam, jo prosimo *
Jo prisrčno počastit. * Ona je nebes kral-
jica, * Ona naša pomočnica, * Naj jo
hval'jo vse stvari: * Bod' česčena, De-
vica Ti!

Je prišla, za nas rojena, * Lepšat' in
osrečit' svet, * Kakor lilja zasajena, *

Lepšal jo je d'viški cvet. * Je živelale
v samoti, * Le v ponižnosti, tihoti. * Naj
jo hval'jo itd.

Z božjo milostjo obdana, * Polna od
Boga dobrot, * Mati božja bila zbrana, *
In veselje nas sirot. * Jezusa nam je ro-
dila, * Nam zveličanje dobila. * Naj jo
hval'jo itd.

O, poslušaj zdaj, Marija! * Mile proš-
nje nas otrok, * Nas zatira hudobija, *
O, poslušaj Ti naš jok: * Daj Boga za
nas prositi, * Vselej Te žel'mo častiti. *
Naj jo hval'jo itd.

III.

O Marija, zarja zlata * Se na nebu
lesketaš * Odpri nam nebeška vrata * Ki
pomoči grešnim daš. * Klečijoči prosimo
* In pobožno molimo, * O Marija, o Ma-
rija! * O Marija, sliši nas!

Tam v nebesih, iz višave * Gledaš mило
dol na nas * Slušaj reve in težave * Kedar
kliče tužni glas. * Klečijoči prosimo itd.

Kedar duša od telesa * Enkrat se ločila
bo, * Sprejmi Ti jo v nebesa * Kamor
naše zre oko. * Klečijoči prosimo itd.

Lepota Marije.

I.

1. Marija, Mati ljubljena, * O bod' češ-
čona Ti! * Rodila si nam Jezusa, * Zato
'Te vse časti! * Mi svoja serca Tí damô,
* In upno k Tebi kličemo: * Marija, pros'
za nas, * Marija, pros' za nas!

2. Marija sladko Ti ime * Kristjanom
močni var; * Ti zdraviš žalostno srcé, *
Nam siješ mili žar: * Zatorej neprenehoma
* In vedno k Tebi kličemo: * Marija,
pros' za nas, * Marija, pros' za nas!

I.

Dajte hribi in doline, * Gozdi, travniki,
planine, * Vsi Devico počastite * Ki je
lepše nima svet.

Vsi potoki, vi šumeči, * Ljubi ptički
žvergoleči, * Premogočni vseh Kraljici *
Pojte hvalo, pojte čast.

Vsi recite: o Devica, * Kako lepa si,
Kraljica! * Bodi čast in hvala večna, *
Tvoj'mu Stvarniku Bogu!

Ti si solnce, serca greješ, * Od ljubezni,
ktero seješ, * Ti si luna razsvitljena, *
Od svetlobe vseh nebes.

Lil'ja, roža si cveteča, * Narprijetnejše
dišča, * Si brez madeža vsa čista * Polna
ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo, * In Gospodu
dopadljivo, * To je Tvoja prelepota *
Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga, * Nam pa sladka,
mila, blaga, * Kakor ljubiš svoj'ga Sina,
* Bodi milostljiva nam.

Ljubezen do Marije.

1. Veš o Marija, * Moje veselje, * Veš
moje želje? * Ljubil bi Te! * Zmiraj pri
Tebi * Hotel bi stati; * Ljubljena Mati,
* Zvrzi me ne!

2. Kaj pa ti hočeš? * Moja kraljica, *
Sladka devica, * Da Ti podam? * Dru-
zega nimam * Prosim pohlevno, * Vzem
serce revno * Rad Ti ga dam.

3. Pa Ti Kraljica! * Si ga že vzela, *
In si ga vnela * Za té gori. * Mati pre-
blaga * Ti ga ohrani, * Hudemu brani,
* Reši ga Ti.

Marija naša mati.

Marija preblaga * Prečista in draga, *
Vse duše vedó, * Da Matere slajše * Ni-
koli ni b'lo.

O Mati presveta! * Hči svet'ga Očeta,
* Vse milosti vir, * Mi upanje daješ, *
Veselje in mir.

O Mati Devica! * Nebeška kraljica, *
Kdo Te je častil, * Da b' vendar pri Tebi
* Uslišan ne bil?

O Mati ljubeznjiva, * Najbolj dopad-
ljiva * Ti prosi zamé, * Da bodem Te
ljubil * In gorel za Té.

Mogočna si, Mati, * Bog nič Ti ne
krati, * Kar hočeš storiš, * Ti dá, kar želiš.

O Mati ljubezni! * Ozdravi bolezni *
Ti moj'ga serca, * Da začnem ljúbiti *
Preljub'ga Boga.

Marija pomočnica.

O Devica, pomočnica, * Vedno zvesta
si nam Ti! * Le sladkosti in blagosti *
Tvoja roka nam delí! * Ko cveteča in

dišeca * Si, Marija, rožica, * Si iz raja,
svet'ga kraja, * Diješ cvetje upanja.

Kakor zarja iz viharja * V temni noči
siješ nam. * Mati mila vedno bila * Si
ubogim grešnikom. * Pri slabostih in
britkostih * Mile solze nam sušiš; * Pri
skušnjavah in težavah * Brez moči nas
ne pustiš.

Čast Marije naj razlije * Se po svetu
krog in krog! * Njo častimo in prosimo,
* Pomočnico vseh nadlog! * O Devica,
pomočnica * Bodi naša vsaki čas! * V
svoje krilo skrij nas milo, * Ko nevihta
straši nas!

K Marijnemu presvetemu srcu.

1. O Marija, naša ljuba Mati, * Sprejmi
v milostno srcé, * Verne vse vkup, ki jih
Tvoje množ'ce * Tebi dan's priporočé. *
O Marija, o Marija * Ti 'maš milostno
sercé, * K Tebi, k Tebi kopernijo * Naše
misli in želje.

2. Vse duhovne, o Marija Mati, * Sprej-
mi v milostno sercé, * Naše duše vedno
jih težijo, * Naši grehi jih skerbé. * O

Marija, o Marija, * Ti 'maš milostno sercé,
 * Spros', naj Bog duhovnom usliši, * Njih
 molitve in prošnje.

3. Naša star'se, o Marija Mati, * Sprejmi
 v milostno sercé, * Ti jim vračaj, Ti obilno
 plačaj, * Noč in dan za nas skerbé. * O
 Marija, o Marija, * Ti 'maš materno sercé,
 * Vsi smo Tvoji sini, hšere, * Naša serca
 te želé.

4. Vse nedolžne, o Marija Mati, * Sprej-
 mi v milostno sercé, * Varuj, varuj, varaj
 njih nedolžnost, * Varuj, da je ne zgube.
 * O Marija, o Marija, * Ti deviško 'maš
 sercé, * Vsi želimo Tvoji biti, * Tvoji
 bratje in sestré.

Otročiče, o Marija Mati, * Sprejmi v
 milostno sercé, * Izmed njih nezvest no-
 beden biti * Tebi vekomaj ne smé. * O
 Marija, o Marija, * Otročiško 'maš sercé,
 * Tvoji č'mo otroci biti, * To je nam
 ljubó imé.

Maja meseca.

Že slavčki žvergolijo, * Se maj vesel
zbudi; * Naj srca podarijo, * Kar lepi
maj rodi. * Glej, rožic ti delimo, * Te
vneti poslavimo, * Marija! Marija!

Devica ti premila, * Ne zverzi rožic
teh, * Ki v venček je zložila, * Ljubezen
nas je vseh. * O čuj! serce boleče, * V
té kliče hrepeneče: * Marija, Marija!

Glej, cvetja ti podamo, * V zastavo bo
za nas, * Za mater teb, mamó; * Nas
brani vsaki čas! * Ti daj, da v tvojem
krili * Ko lepi cvet bi bili, * Marija,
Marija!

Odbrana vertnarica, * Za božji vert si
ti, * Ohrani nas, Devica, * Ki nadlogah
zadnjih dni. * Vseh zlegov vari svoje, *
Pod' senco brambe tvoje, * Marija, Marija!

Marija, vir dobrote * Nam rosí v dno
srca, * Ti čista luč brez smote, * Osveti
nam duhá; * Naj Bog, ko gremo z zemlje, *
V nebeški vert nas jemlje, * Marija, Marija!

Tam gor na rajski trati * Nebeški maj
cvete, * Tam gor nam, sveta mati! * Po-
kazi milo se, * Da z venci lep'ga mo-
* Ti pójemo sred raja: * Marija, Marija!

Pesem pri šolarski maši.

Začetek.

Jezus male k Sebi kliče, * Žegnat' hoče
otročiče, * Nas objeti On želi. * Njemu
čast in hvalo peli * Bomo z mašnikom
veseli, * Sveto mašo slišali.

Jezus, učenik čednosti, * Usmili naše
se mladosti, * In odpusti grebe nam! *
Tebi hočemo služiti, * Greha nikd' ne
storiti; * Bod' usmiljen ubožčekom!

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti, * Ljubi mir
ljudem želeti, * Ki so dobrega serca: *
To je angeljsko veselje, * To so tudi naše
želje, * To nam pravo srečo dá.

Evangelji.

Zvesto hočmo poslušati, * V sercu prav
premišljevati, * Kar nam Jezus govoriš.
* Radi hočemo storiti, * Pridni in pošteni
biti, * Kakor nas lepo učiš.

Vera.

Za resnico vse imamo, * Tvoje nauke
vse spoznamo, * Ki jih cerkev nas uči. *
Daj po veri prav živeti, * Enkrat srečno
pa umreti, * Naj nam Tvoja luč gori!

Darovanje.

Kaj bi Tebi, oče, dali? * Kaj bi z mašnikom dar'vali? * Vse, kar 'mamo, Tvoje je. * Naše dejanje in življenje, * Vse veselje in trpljenje, * Oče, Tebi damo vse!

Nekaj kruha ino vina, * Kri, Telo bo Tvoj'ga sina; * On daruje se za nas. * Oh, poglej na revne s'rote, * Skaži svoje nam dobrote, * Usmili se nas vsaki čas!

Svet ali sanktus.

Sveto pesem povzdignimo, * Lepo z angeljci pojimo: * Sveti, sveti, sveti Bog! * Vsi ljudje Te naj spoznajo, * Vse stvari Teb' hvalo dajo; * Oče, sliši glas otrôk!

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo * Na altarji Jezusa, * V zakramentu zdaj molimo * Prav'ga živega Boga! * Hvaljen bodi Jezus ljubi, * Ki si za nas križan bil, * In nam sveti raj dobil!

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvar'ji * Jezus za nas umerje. * Zdaj daruje na altarji * Tud' za naše grehe se. * Hvaljen bodi itd.

Povživanje.

Jezus zdaj pri nas stanuje, * Je v podobi kruha skrit; * Svojo milost nam da-

ruje, * In se dušam dá zavžit'. * Hvaljen
bodi itd.

Konec.

Jezus, Tvoji hoč' mo biti, * Le nam Ti
svoj žegen daj! * Daj nam srečne k Tebi
priti, * Iz te zemlje v sveti raj. * Hval-
jen bodi itd.

Sveti Alojzij.

Prelepa lilija cvete, * Lepota svet'ga
raja, * In duh čistosti angeljske * To
lilijo obdaja.

Kdo krasne cvetke ne pozna, * Alojzija
mladeniča? * Nedolžnost in pokora ga
* Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju * Častitko zdaj
zapeti, * Njemu, v telesu angelju, * Vso
hvalo razodeti.

Alojzij, ti deviški cvet! * Nedolžnost si
ohranil; * O bodi ti izgled nam svet, *
Ki nas bo greha branil.

Náj se hudobni svet jezi, * Sovraži,
zapeljava, * Le bodi, o Alojzij, ti * Nam
luč in steza prava.

Alojzij, ti naš vojvoda, * Pred nami
 lil'jo nosi, * Usmiljenega Jezusa * Nam
 ti pomoč izprosi.

Pred sv. rešnim telesom.

Pridi molit, o kristjan! * Od ljubezni
 svete u'žgan; * Kjer je Jezus v zakra-
 mentu * Iz ljubezni dan.

Tukaj so svete reči: * Jezusa telo in
 Kri; * Duša, ktera njega u'živa * Se ne
 pogubi.

Bodi češčen odrešenik! * V vseh nad-
 logah pomočnik * Svojim vernim tebi
 zvestim * Var'h in učenik.

Posvečuj nas ti zares, * Čudapolni kruh
 'z nebes! * Ti odvrni vso nevarnost *
 Vernih duš, teles.

Spokorjenja daj solzé, * Grehov 'zbriši
 nam dolgé; * Vera upanje, ljubezen, * V
 sreih naj živé.

Kedar umrje telo, * Vzemi dušo ti v
 nebo, * Da se bomo veselili * Vekomaj
 s tebó.

K A Z A L O.

	Stran
„Še níkoli ni bilo slišati, da bi bil tisti zapuščen, ki se je k Devici Mariji obrnil.“	V
Juterna molitev	3
Večerna molitev	7
Zlati nauki za dušo in za telo	8
Sveta maša	12
Začetet sv. maše	15
Molitve po tihi maši	45
Otrok moj!	48
Maša za verne duše v vicah	52
Litaníje vseh svetnikov	87
Za odvrnjenje vsah nadlog in nevar- nosti	92
Molitev po litanijah na dan svetega Marka in križev teden	96
Spoved	102
Molitev po spovedi	112
Sv. obhajilo	114
Po sv. obhajilu	118

Tri božje čednosti	120
Molitev k Jezusu v najsvetejšem za- kramentu	122
Ponovitev krstne obljube	124
Molitev svetega Bernarda	125
Sveti križev pot	128

Molitve o posebnih potrebah.

O suši	161
O hudi uri	162
Za lepe vreme	162
O kugi	163
„Te Deum laudamus“	163
Zahvalna pesem	165

Molitve o posebnih časih leta.

Ob novem letu	167
Litanije v čast presladkega imena Je- zusovega	169
Molitve pri božjem grobu	173
Tri zahvale Kristusu za trpljenje	175
O veliki noči	177
O Binkošti	178
Na praznik Sv. R. Telesa	180
K presvetemu Srcu Jezusovemu	182
Praznik vseh svetnikov	183
Zadnjo nedeljo pobinkošno	184

Češčenje Marije Device	186
Molitev k blaženi Mariji Devici v	
„Lurdu“	188
Dvs poti s tega sveta na uni	191
Nebesa	192
Pekel	199

P E S M I.

Mašne pesmi	206
-----------------------	-----

Pesmi o raznih cerkvenih časih.

Adventna	211
Božične pesmi	212
Postna pesem	215
Velikonočne pesmi	216
Binkoštna pesem	218
Sv. Rešnje Telo	218

Venec Marijinih pesmi.

Češčena si, Marija	220
Češčena	220
„Salve Regina“	221
Slava Marije	222
Lepota Marije	225
Ljubezen do Marije	226
Marija naša mati	227

	Stran
Marija pomočnica	227
K Marijinemu presvetemu sercu	228
Maja meseca	230
Pesem pri šolarski maši	231
Sveti Alojzij	233
Pred sv. rešnim telesom	234
Cesarska pesem	235

